

posavski

poština plačana pri pošti 8270 Krško

OBZORNİK

leto II - številka 6 - cena 200 tolarjev - junij 1998

Naš gost

GORAN ŠALAMON

MLADINSKI CENTER V BREŽICAH

STAROVAŠČANI PROTI OBVOZNICI

Radanovič
Brežice

Černelčeva 5, Brežice, tel.: 0608/61-065

Generacija Golf

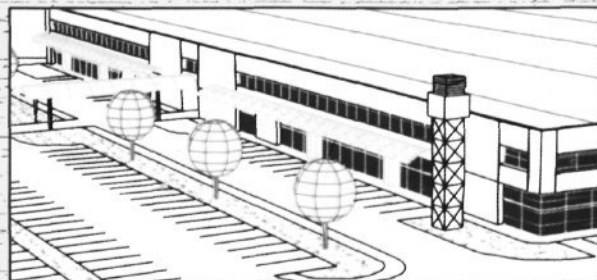
**GOLF IV že od
2.300.000 SIT**

POSLOVNI
CENTER

KRŠKO

TA-BU, LJUBLJANA, ROŽNA DOLINA C. V/16
TEL.: 061/123 16 17, 266 028; FAX: 061/123 31 68

IGRE LOTERIJE SLOVENIJE

25 let LOTERIJA
SLOVENIJE

Prodajna mesta:

Sevnica, Prodajalna "L",

Glavni trg 18

Krško, Trgovina 3-KRONCE,

Cesta 4. julija

Brežice, Lokal Loterije,

Černelčeva 3

Loto

S kombinacijo ali sistemom številčk do dobitka!

3x3
plus 6

Tedenska igra na srečo z denarnimi dobitki.

**ŠPORTNA
NAPOVED**

S kombinacijo ali sistemom uganite izid 10 tekmovalnih nogometnih parov.

ekspres

Ekspresno do denarnega dobitka

Super 3x3

Pomladni, Jesenski, Novoletni - igra z bogatimi denarnimi in blagovnimi dobitki.

Hip

V Hip-u do blagovnega in denarnega dobitka! Trije enaki znaki - dobitek!

Komplete kartic **3x3 plus 6** in tablice **Deteljice** lahko naročite tudi po telefonu **061/13 33 110**

Komplete kartic **Pomladni, Jesenski in Novoletni 3x3** (v času prodaje) pa po telefonu **061/13 18 316**

deteljica

Klasična igra na srečo - **TOMBOLA**.
V prodaji od 1. junija 1998.

OBČINSKI PRAZNIK MALO DRUGAČE ALI: KDO IMARAD SVOJO OBČINO?

Kolikor vem, spada moja občina (Krško) po marsičem v sam slovenski vrh. Zadnje čase pa me vse bolj zanima, ali je v Sloveniji še kakšna občina, v kateri tako množično častijo in praznujejo svoj občinski praznik. Prireditve v Krškem je namreč iz leta v leto več, tudi vse bolj različne so in vse več je njihovih organizatorjev. Ali tam, kjer se zadovoljijo z osrednjo proslavo in še kakšno kulturno in športno prireditvijo, manj cenijo svojo občino?

Zlobneži pravijo, da so take prireditve kot nalašč za županove nastope. Res je, da je imel sedanji župan že pred prihodom na občino precej izkušenj z glasbo in petjem, vendar mora biti zanj tudi precej naporno, ko teka s kulinaricne razstave na speedway tekmo, s predstavitev knjige na rock koncert, z likovne razstave na konjske dirke in tako dalje - preko petdeset prireditev se je zvrstilo v treh tednih.

Toda, kako naj se znajde občan v taki množici dogodkov, če se celo novinarji težko znajdejo. Kljub najboljši volji zgrešiš katero izmed pomembnih prireditev. In če je v začetku še zanimivo, s tako velikim številom zanimanje upade. In sledijo po eni strani tožbe organizatorjev, da ni bilo ljudi, po drugi pa tožbe občanov, ljudi, ki teden ali dva prepozno spoznajo, da je tisti koncert že minil. Kajti plakate zdaj tiskajo že v nadaljevanjih, saj ni tiskarskega formata, ki bi zmoželi zajeti najnujnejše podatke na en list.

Morda pa je posebna draž in odlika naše demokracije, da lahko vsak poskuša s svojo idejo priti vsaj na plakat, če pa dobi tisočaka ali dva iz praznične občinske blagajne, je tako v redu in velja poskusiti tudi naslednje leto. In potem izvedo še drugi ... Kje se bo to končalo? Ko si bo vsak pel svojo pesem za praznik? Kaj če naslednje leto ne bi praznovali in bi imeli čisto navadne koncerte, tekmovanja in nastope. In porazdelili bi jih vse do konca leta.

Morda se po številu in imenitnosti prireditev kaže ljubezen občanov do svoje občine in seveda obratno, ne glede na to, da je tudi v tej občini že prišlo do poskusov trganja na manjše kosce. Vsem takim bi veljalo premisliti, saj je malo verjetno, da bi lahko svoj občinski praznik tako bogato in množično praznovali. Nekdaj razpito proslavstvo, ki je teklo takorekoč po komandi, je že skoraj pozabljeno. Gospodarski dosežki, novi proizvodni objekti, znanstveni in visoki umetniški dosežki ob praznikih, tega skoraj ni več, saj morajo biti del vsakdana, prazniki pa so za bolj zabavne reči.

In čisto na koncu: v kino bom, kolikor sploh utegnem, letos najbrž še hodil kar v Brežice, sam ne vem, zakaj, morda pa le ni vse v moderni tehniki, morda gre za moč navade, morda so temu vzrok ljudje ali pa celo "temni angeli usode"...

Aleksander Gelb

Vsebina

Naš gost - Goran Šalamon... 5

Priznanja... 9

Mladinski center Brežice... 10

Slovo rudniške separacije... 12

Hidroponski paradižnik... 14

Brežiški telegrami... 22

Brestaniške odbojkarice... 26

20 let sevniške godbe... 28

Novi tovor stoletja se bliža... 32

Fotografija na naslovnici: Boštjan Colarič

Naslednja številka Posavskega obzornika bo izšla 28. julija 1998 (zaključek redakcije 21. julija).

POSAVSKI OBZORNIK izdaja Kulturno društvo Obzorje - Krško (predsednica Vida Ban). **Uredništvo:** Aleksander Gelb (glavni urednik), Silvester Mavsar (odgovorni urednik), Miloš Radosavljevič (tehnično urejanje), Boštjan Colarič (fotografija) in sodelavci. Grafična priprava: Dlan design, Tisk: Rabzelj Grafika, Krško

Naslov: Posavski obzornik, p.p. 288, 8270 Krško. **Uredništvo:** Strma pot 11, Krško, tel. in fax: 0608-20 320 (pon. - pet. od 9. - 13. ure).

Naročnina: cena posameznega izvoda - 200 tolarjev, naročnina za 12 številke s 20 % popustom - 1.920 tolarjev. ŽR: 51600 - 678 - 72359.

Posavski obzornik je vpisan v evidenco javnih glasil pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1500. Časopis je proizvod informativne narave iz 13.točke tarifne številke 3 Zakona o prometnem davku, po kateri se plačuje 5- odstotni prometni davek.

KAKO KRUTI SMO LAHKO LJUDJE

Nobena žival ne sme biti izpostavljena zlorabi in krutosti. Vsaka žival ima pravico do človekovega varstva in nege.

Na žalost se člani društva proti mučenju živali srečujemo z marsikaterimi lastniki, ki živalim ne nudijo najosnovnejše pogoje za njihovo življenje. So kruti, brezvestni, brezčutni do trpljenja svojih živali. Poletje je tu, vemo kako živali trpijo v hudi vročini, zato prosimo in opozarjamo, poskrbite za njih. Zagotovite jim poleg hrane, dosti sveže pitne vode, zagotovite jim ustrezne higienske razmere, dobro počutje v bivalnih prostorih - dosti zraka, prezračevanja brez prepaha, naj bodo to hlevi za govedo, konje, svinje, drobnico, zajčniki in kurčki.

Kot sem npr. brala v kmetijskih nasvetih: pri reji privezanih živali mora širina in dolžina stojišča, način priveza in oblika robov pri koritu omogočiti za vrsto značilno vstajanje in uleganje. Uporaba togih ovrzanih okvirov, napetih kratkih verig, to je prekratkega priveza, ni dovoljeno. To je mučenje živali. Vse druge živali v prosti reji morajo imeti dovolj veliko površino za njihovo bivanje. Bolnih živali ne zanemarjajte, nudite jim pravočasno veterinarsko pomoč. Ne usmrtite živali na mučen način (zakol živali brez predhodnega omamljanja).

Že od nekdaj velja: kakršen gospodar, takšen pes. Ponovno opozarjam, ne puščajte psa - čuvaja v tej vročini na sončni pripek. Naj ima stalno svežo pitno vodo in vsakodnevni obrok izdatne neopore-

čne hrane. Mladi psički se hranijo do enega leta večkrat na dan. Uta naj bo psu primerno velika z nepremočljivo streho. Če je pes privezan, naj bo veriga dolga najmanj 4 metre in lahka z usnjeno ovratnico, ki ga ne sme stiskati ali drgniti. Če je pes v pesjaku, ta ne sme biti premajhen. Pes je družabno bitje, ne puščajte ga osamljenega. Po naravi je svobodno bitje in če je stalno na verigi ali v pesjaku, se počuti zavrženega, ujetega. Zato ga je treba dnevno spuščati, da se sprosti.

Prosimo, poskrbite za pse in muce, ki se potikajo po svetu, iščejo hrane in zavetja, zapuščene in izgnane iz svojih domov. Člani društev opravljamo redno ali občasno preglede pri imetnikih živali ter ukrepamo v skladu s pravilniki, občinskimi predpisi in republiškimimi zakoni o varstvu živali.

Članica pri društvu
za varstvo živali:
Štefka Kurent

ROCK KONCERT

V okviru praznika občine Krško smo dve soboti zapored doživeli "Krško noč", pod tem naslovom pa izvedbo dveh rock koncertov. Vreme je bilo le polovično naklonjeno organizatorjem, enako pa bi lahko trdili za izbor glasbe, ki najbrž ni bil za uho resnične večine populacije mladih. Tako smo na prvem rock koncertu beležili dve prizorišči in sicer znotraj ograde in skoraj nič manj obiskovalcev izven nje. Ti so čakali predvsem na nastop Pera Lovšina, katerega pa je organizator namenil za poslasticco večera in ker le-tega niso dočakali v doglednem času, so jo mahnil v smeri Pacifika. Resnici na ljubo bi bili lahko pridodali tudi

tretjo skupino obiskovalcev, ki so bili povsem izven časa in prostora in katere tudi Pero Lovšin, ki je končno pritegnil publiko, da je v ritmu dvignila roke in so se zaslišali glasovi sodelovanja in odobravanja, ni obudil. Konec dober - vse dobro, bi lahko rekli. Krški noči in njenim organizatorjem pa za popotnico še tale misel. Ko bomo ponovno slavili, bi bilo morda dobro poskrbeti za več pestrosti pri izboru izvajalcev in zvrsti glasbe. Ali res ne bi bilo mogoče ponuditi še kaj drugega kot t. im. alternativno glasbo, ki konec koncev ni glasba vseh mladih ali tistih, ki se v srcu (še vedno) tako počutijo. Ali pa se morda tovrstni koncerti ne prirejajo s tem namenom?

NASVET

Ko srečaš znanca
in prijatelje,
pogosto vprašajo:
"Kako ti gre?"

Če hvališ se, ni prav,
če tarnaš, ne, in kaj bi lagal,
zato povej naravnost in veselo:
Življenje, dragi moji,
vendar ni le črnobelo!

(L. B.)

NAROČILNICA

posavski OBZORNİK

V naročnino 1920 SIT za 12 števil
je vštet 20% popust za naročnike.
p.p. 288, 8270 Krško

Ime _____

Priimek _____

Ulica _____

Pošta _____

Dne _____ podpis _____

Naročnino bom poravnal-a v 8 dneh po prejemu prve številke.

POVARILO

Dan za dnem si sledijo v prostoru Posavja prireditve, srečanja, dosežki na različnih področjih, ki zaslužijo pozornost širše javnosti. Časopis je edini medij, ki lahko ujame dogodke v trajen spomin in jih pomaga ohraniti kot vzpodbudo drugim, novim.

Sodelujte z nami! Obveščajte nas o dogajanju v bližnjem okolju ali o programih, v katerih sodelujete, kaj načrtujete. Pošljite nam zanimive fotografije in če bi radi trajneje sodelovali, se nam oglasite v pisemcu!

Posavski obzornik
p.p. 288
8270 KRŠKO

gradbenik in "rušitelj" v eni osebi

GORAN ŠALAMON

"Krško in Brežice sta tako majhni mesti, da lahko v tednu dni srečaš skoraj vse, ki tu živijo, zato se ljudje vsaj na videz že poznamo med sabo," pravi Goran Šalamon, pevec in frontmen glasbene skupine Demolition group. Pa vendar je Goran, vsestransko ustvarjalen in po mnogočem zanimiv someščan, ki, kljub temu da je znana osebnost slovenske glasbene scene, hodi med nami dokaj neopazno - kot gradbeni strokovnjak in družinski človek. Za naslednji razgovor sva se dogovorila v sobotnem jutru kar na krškem bazenu, kjer je spremljal plavalni nastop starejšega sina, le nekaj ur prej pa se je v svojem znanem slogu še razdajal na promocijskem koncertu v Ilirski Bistrici...

Goran je mladost preživel v Brežicah, tam končal osnovno šolo in v šolskem letu 1977/78 maturiral na brežiški gimnaziji, nato pa študiral gradbeništvo v Ljubljani, od koder se je vrnil v Brežice, ki jih ima za stalno in najljubše prebivališče. Zaposlil se je v krškem Savaprojektu, kjer dela kot statik. Zaradi službe in družine je zdaj več v Krškem, čeprav se ima, kot reče, še vedno predvsem za Brežičana in namerava to tudi ostati.

Kaj te tako veže na Posavje, da si se po študiju vrnil iz Ljubljane?

Pojma nimam, pravzaprav nikoli nisem posebej razmišljal o tem, vsekakor mi mesto in okolje odgovarjata. Spominim se le tega, da me je, ko sem študiral v Ljubljani, vsak teden, ko sem se vrnil od doma, najprej nekaj časa bolela glava. Zgleda, da mi tisto okolje ni odgovarjalo.

In kako si našel pot v glasbo, v rock skupino? Koliko kaset in plošč je za vami?

Z glasbo sem se začel ukvarjati veliko pozneje, šele proti koncu študija. Zdaj začenjajo mulci mnogo prej. Danes je vse bolj dostopno, kar se tiče instrumentov in opreme, plošč, itd. Zanimivo je, da smo se začeli zbirati v Ljubljani, ko sva bila z Matjažem Pegamom študenta, Nikola Sekulovič in Jože Pegam iz takratne zasedbe pa sta bila še srednješolca. Začeli smo nekje v letu 1982 kot Gast'r' bajtr'si, delovali pa smo vedno v Brežicah, s prvo skupino tri, štiri leta. Potem smo "kapljali" v vojsko ostali pa so medtem eksperimentirali z različnimi stvarmi in stili, zato je iz relativno kratkega časa nastalo nekaj tematsko različnih kaset, ki smo jih objavili pod različnimi imeni in eno

od teh je bilo tudi Demolition group, ki pa ni izstopal iz ostalih projektov. Šele ko smo dobili priložnost, da igramo na Drugi godbi v Ljubljani, smo pač izbrali material Demolition group. Potem smo šli na velik festival v Barcelono, tam doživeli precejšen uspeh, nato pa podpisali pogodbo z neko italijansko založbo. Od takrat je bilo vse manj časa za druge projekte, zato je Demolition group prevladal.

Niti sam točno ne vem, koliko kaset in plošč smo napravili doslej, o tem vodi evidenco basist Nikola. Z vsemi kompilacijami in izdajami v samozaložbi, bi se približali številki 30. Od večjih samostojnih izdaj pa sta bili dve plošči Gast'r' bajtr'sov, dve italijanski Demolition group, potem pa še trije, pravzaprav štirje C-deji Demolition group samostojno.

Kakšna je tvoja vloga v skupini?

V glasbeni zasedbi smo od začetka delali skupinsko, vendar tako, da vsak dela na svojem segmentu. Eden prispeva idejo, osnovno frazo, ki

V rock glasbi smo, po našem mnenju, naj se še tako neskromno sliši, sam vrh v Sloveniji. Vse to pa je rezultat trdega in dolgotrajnega dela. Ne rečem, da smo edini, je še dobrih skupin, a mi smo v vrhu, ko gre za glasbo, koncerte, snemanja plošč, glede same končne izvedbe in oblike plošče. Z zadnjo (Neovangelij) pa smo sploh prva liga.

jo potem dodelamo vsak s svojim instrumentom. Je pa to več kot samo aranžma. Meni pripadajo pevske sekvence in seveda besedila. Osnovne zamisli za skladbe pa so v teh letih prihajale od vseh, vsak je imel obdobje, ko je prispeval več zamisli. Nekako najbolj uravnotežena pa je prav zadnja plošča Neovangelij, katere značilnost je, da je razmeroma dolgo nastajala, nekako tri do štiri leta, zato zajema več različnih atmosfer ustvarjanja.

Uspeli ste, čeprav delate v periferiji. Kakšne so pomanjkljivosti in prednosti tega, da niste iz Ljubljane?

Ne boš verjel, a prav to, da živimo tukaj, da se dobivamo tu, je naša prednost. Prepričan sem, da bi v Ljubljani težje ostali skupaj. Kljub temu, da smo sorodne duše, da lahko veliko skupaj delamo, je v petnajstih letih tudi pri nas prihajalo do ustvarjalnih in drugih trenj. Pride želja, da bi delal drugače in lahko se hitro odločiš in greš, če je za to priložnost. Tu pa bi težko našel drugo sestavo in delal na tak način, sploh pa ne na takem nivoju. Težko bi bilo že kjerkoli v Sloveniji, saj smo si ustvarili pozicije, ki so težko dosegljive. Torej je za nas t. im. periferija postala prednost. Pomanjkljivosti pa ni občutiti, vsaj ne glede povezav, ker basist Nikola dela v Ljubljani kot eden izmed managerjev v založbi Dallas, tako da s prisotnostjo nimamo problemov.

Kam sodite po vseh teh uspehih na današnji slovenski glasbeni sceni?

V rock glasbi smo, po našem mnenju, naj se še tako neskromno sliši, sam vrh v Sloveniji. Vse to

pa je rezultat trdega in dolgotrajnega dela. Ne rečem, da smo edini, še je dobrih skupin, a mi smo v vrhu, ko gre za glasbo, koncerte, snemanja plošč, glede same končne izvedbe in oblike plošče. Z zadnjo (Neovangelij, op.p.) pa smo sploh prva liga.

Glasbene skupine v Posavju nastajajo zelo hitro. Ali ste jim z dosežki zgled, jim lahko pomagate?

Ne vem, koliko neko skupino sploh zanimajo naši rezultati. Če jim kaj pomeni, je v redu, sicer pa tudi. Lahko jih sicer pridemo poslušati in vzpodbujati, naj se trudijo naprej. Lahko vidijo, da neka skupina iz province lahko uspe; da lahko v rock'n'rollu delaš 15 let in ni nujno, da pristaneš v čistih pop vodah. Vidijo lahko, da je lahko opazen tudi bend, v katerem je danes pet starih, debelih tipov, in da se lahko kljub drugačnosti, z dozo alternativnosti v glasbi, vseeno giblješ v vseh krogih. Konkretno pa jim ne moremo pomagati, vsak mora imeti svojo pot. Mi imamo toliko svojih stvari in še službe, da nimamo časa za karkoli drugega.

Vendarle ste v Brežicah pomagali ustanoviti društvo in skušali pridobiti prostor za mlade...

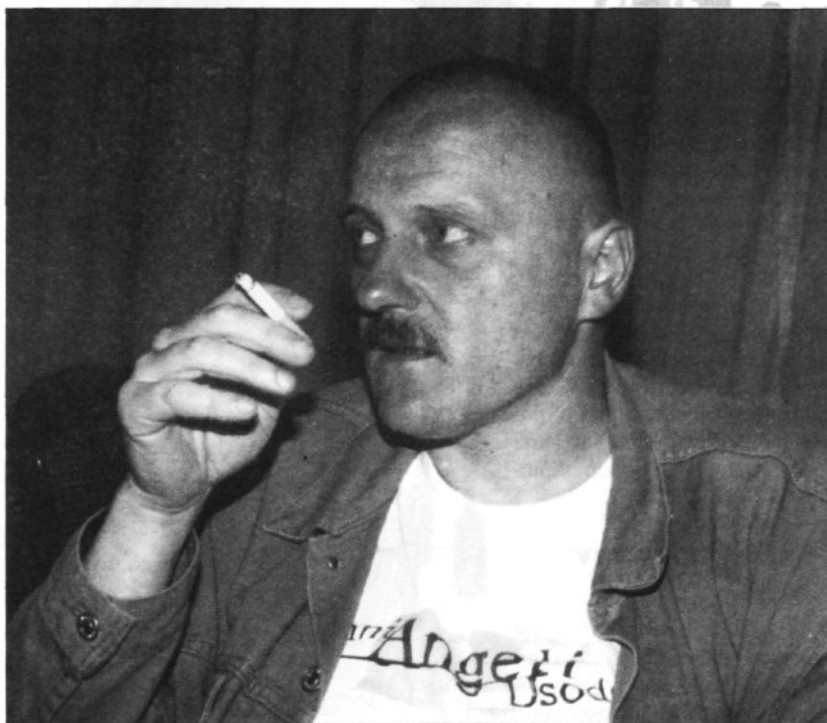
Zadeve smo se lotili zato, ker smo zgroženi ugotovili, da lahko igramo v vsaki vasi, mestu v Sloveniji, v Brežicah pa ni prostora, kjer bi lahko igrala rock skupina, čeprav je tu zelo dobro občinstvo. Eno leto smo žrtvovali, da pomagamo, ni bilo mišljeno, da bi bili tukaj neki vrhovni šefi ali da bi terorizirali ostale, mlajše. V začetku je bilo videti, da bo šlo, potem pa je, žal, zamrlo, saj ni bilo organizacijske, vodstvene volje med mladimi, pripravljenosti za ostalo delo pa je bilo dovolj. Ni nam žal za noben trenutek, ki smo ga preživeli s fukovci v Brežicah. Dobro smo se imeli, uredili smo dober koncertni prostor in nekaj koncertov, nismo pa mogli prevzeti trajnejše odgovornosti za ta projekt, ker imamo pač druge načrte in obveznosti.

Ta druga področja so poleg glasbe tudi pisanje besedil, knjiga proze, delo za gledališče, filmski scenarij, snemanja...

Kar se tiče mojega pisanja, ga je bilo nekaj tudi prej, potem pa smo ob obletnici delovanja razmišljali, kaj še sodi poleg plošče. Lahko bi izdali izbor besedil, a mi je bilo to preveč obrabljeno, zato sem se odločil narediti zgodbo, ki bo naslonjena na vsebino, predvsem pa atmosfero besedil pri Gast'r' bajtr'sih. Zato je nastala knjiga Tri ljubezni. In tako gre to: če ne bi bilo skupine, ne bi napisal nobenega besedila, najbrž ne bi napisal tudi nobenega proznega dela; če ne bi snemali video spotov, se ne bi lotil scenarija... A čeprav pride do stvari spontano, jih potem delamo profesionalno.

Te dni pešačiš čez krški most, ki ga obnavljajo. Ali kot statik dvomiš v njegovo trdnost?

Vsaka stvar potrebuje določeno vzdrževanje, zakaj pa to počno prav zdaj, ne vem in me niti ne

zanima, saj ni v moji navadi, da bi vnaprej dvomil v odločitve drugih. Sicer pa je tudi to moje pešačenje del samovzdrževanja. Če sem bil kot srednješolec in študent kar fanatičen nasprotnik fizične aktivnosti, češ, da lahko le-ta škodi duhovni dejavnosti, je zdaj prišlo drugo obdobje, ko koncertov fizično ne zdržiš brez tega, da nekaj narediš

Ne gre za novost, saj je že vsak koncert hudičevo komplicirana predstava, kjer je absoluten predpogoj, da imaš stik z občinstvom, zato nismo imeli treme pred kamero. Če ne bi bili izpolnjeni določeni pogoji, se ne bi ukvarjali s tem. Ko smo neko poletje delali v Brežicah videospote, ki so bili prvič pol igrani, sva se s Sašom pogovarjala, da bi bilo potrebno narediti kaj daljšega. Nobenemu od naju pa ni bilo do tega, da bi posneli dolg spot ali glasbeni film. Zato je nastal spet povsem samostojen projekt, za katerega pa smo Demolition group prispevali glasbo, scenarij in igr.

Seme temnih angelov - Demolition group in Sašo Podgoršek v naravnem parku Jovsi - 1995

Ali ni to zdaj trend, da namreč glasbeniki, pevci (npr. Magnifico), nastopate v filmih? Ali to zagotavlja filmu večjo popularnost?

Absolutno. Gre za ljudi, ki znajo komunicirati s publiko in tudi z mediji. A naj omenim še nekaj. Strinjam se namreč s kolegom Nikolo, ki pravi, da bo v naslednjem tisočletju, to pa je že zelo blizu, obstajala samo

zase. Koncert pomeni med drugim tudi dve uri trdega fizičnega dela. Na nedavnem gostovanju v Kolumbiji smo imeli v treh dneh kar šest koncertov, zdaj imamo najmanj dva koncerta na teden, tako bo še do konca julija, nato pa septembra dalje - potem pa oktobra, novembra filmska premiera...

ena ustvarjalnost, in sicer šoubiznis! Nobena umetnost ne bo mogla obstajati izven zakonitosti, ki vladajo v šoubiznisu, noben slikar ne bo mogel biti opažen, prodajati svojih slik brez cirkusa šoubiznisa.

Temni angeli usode naj bi bil film na podlagi izmišljene, a vendar verjetne zgodbe?

Film sam je čista fikcija, tako daleč, da so dogajanje, kraj in čas tudi povsem izmišljeni, nobena stvar ni definirana na konkretno okolje. To je en del filmske triloge, ki smo jo zastavili z režiserjem Sašom Podgorškom. Glavna tema je zlo, kakršno je sposobna ustvariti človeška duša in vse, kar iz tega zla in zlobe izhaja: razne oblike izkoriščanja drugih ljudi, obvladovanja, kar pa je prisotno, kar obstaja človek, ki živi v organizirani skupnosti. Posledica tega je tudi ta, da zahteva vodenje, nadvlado, enostavnejše sredstvo za uveljavljanje tega pa sta zloba in hudobnost.

Ali bo film vseč Brežičanom?

Verjamem, da jim bo, pa ne samo njim, tudi drugim po Sloveniji.

Demolition group torej tudi v naslednjem tisočletju...

Nobenega razloga ni, da bi nehali, v času Gast'rbajt'rsov se je pojavil trenutek krize, pomanjkanje motivacije, takrat se je skupina ohranjala samo z glasbo. Sedaj imamo različne projekte in če je v načrtu samo še ena plošča, en film, in ena predstava, pomeni to takoj še tri, štiri leta dela - ob vseh drugih obveznostih.

Študiral si gradbeništvo, zdaj pa imaš za sabo bogat ustvarjalni opus na drugem področju?

Že v osnovni in srednji šoli mi je bila matematika bližje kot slovenščina in jeziki, kar mi je bilo celo zelo zoprno. Za gradbeništvo sem se odločil, ker je v navezavi z matematičnim modelom razmišljanja, ni pa to čista teorija, saj pušča za sabo konkretne izdelke. Za gradbeništvo sem si takrat predstavljal: da nekaj računaš, nato pa to postaviš, sezidajo, nastane izdelek, instalacija. Po drugi strani pa to nista tako različni področji, saj je znano, da je bila matematika v antiki mati filo-

Ne vem, koliko neko skupino sploh zanimajo naši rezultati.... Lahko vidijo, da neka skupina iz province lahko uspe, da lahko v rock'n'rollu delaš 15 let in ni nujno, da pristaneš v čistih pop vodah. Vidijo lahko, da je lahko opazen tudi bend, v katerem je danes pet starih, debelih tipov, in da se lahko kljub drugačnosti, z dozo alternativnosti v glasbi, vseeno giblješ v vseh krogih..

S filmsko igro si stopil na novo področje!?

Glede družine bi najbrž lagal, če bi rekel, da imam dovolj časa zanjo. Je pa vprašanje, kaj je bolj koristno za družino, če je v njej človek, ki je zadovoljen sam s sabo, kot pa nekdo, ki je ves čas obremenjen z otožnostjo zaradi neizpolnjenih želja.

zofije, iz nje pa vse druge umetnosti. Matematika mi je še vedno blizu, zato ker intrigira in zaposli duha.

Na eni strani resna in stalna služba, na drugi svet glasbe, koncertov, šoubiznisa. Vmes je seveda še družina. Kako usklajuješ vse to?

Ali bi mi isto vprašanje postavil, če bi plesal pri folklori? No, šalo na stran. Glede tega nimam posebnih problemov, še največji je ta, da včasih potrebujem več časa, kot ga je na voljo. V službi imam delo, ki ga je pač potrebno opraviti, važno je, da je dobro in pravočasno narejeno. Morda moraš zaradi večjih potreb po občasni odsotnosti celo več delati, kot bi bilo potrebno sicer, saj se s tem izogneš možnim konfliktnim situacijam. Ne obremenjujem pa se s tem, ali je komu moje početje všeč ali ne: komur odgovarja, nas poslušata, drugi ne, to je pač stvar izbire posameznika.

Glede družine bi najbrž lagal, če bi rekel, da imam dovolj časa zanjo. Je pa vprašanje, kaj je bolj koristno za družino, če je v njej človek, ki je zadovoljen sam s sabo, kot pa nekdo, ki je ves čas obremenjen z otožnostjo zaradi neizpolnjenih želja. Moja žena je od začetka vedela, s kom se spušča v skupno življenje in zato se vse nekako ureja, igramo z odprtimi kartami tako v službi kot doma, zato stvari tečejo, kolikor je le mogoče.

Ali sinova usmerjaš v glasbene vode?

Nič načrtnega, mislim, da to ni pravilno, saj otrok nima možnosti, da bi se upiral. Prepuščena sta svoji izbiri, seveda poznata vse naše skladbe, veseli pa me, da sta že samoiniciativna in izbirata kasete iz moje skladovnice. No, že s tem sta nekoliko omejena, vendar se tudi ne razburjam, če poslušata, na primer, Čuke ali kaj podobnega.

Silvester Mavsar

foto: Boštjan Colarič in arhiv DG

triglav premoženje

zavarovalnica triglav, d.d.

Kot smo ga napovedali v pretekli številki, ima **POTRESNO ZAVAROVANJE** zelo pomembno mesto. Po naravi spada v eno najhujših naravnih nesreč, ki po širini zajame večje območje in glede na jakost s katastrofalnimi posledicami.

Slovenija je potresno območje, kjer so potresi večkrat povzročili hude posledice. 14. aprila 1995 je minilo 100 let od rušilnega potresa, ki je prizadel Ljubljano in okolico. Potres je zahteval temeljito obnovo in prenovo prizadetega mesta in deloma njegove okolice. Enako se je ponovilo tudi letos v Posočju, kjer je potres z ozirom na jakost povzročil ogromno škodo.

Predmet zavarovanja so vse vrste gradbenih objektov in premičnin. Potresno zavarovanje je dodaten rizik, ki se ob sklepanju dogovarja posebej in zanj plačuje posebna premija. Dodatno potresno zavarovanje se sklene pri naslednjih osnovnih zavarovanjih:

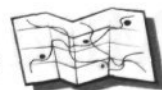
- požarno zavarovanje
- zavarovanje stanovanjskih premičnin
- zavarovanje računalnikov
- zavarovanje zavarovalnega zastoja zaradi požara.

S požarnim zavarovanjem se lahko zavarujejo nepremičnine in tudi premičnine, ki so običajno v zgradbah ali na prostem (oprema ter zaloge surovin, polizdelkov in končnih izdelkov). Poleg požara krije še druge temeljne nevarnosti, kot so udar strele, eksplozija, vihar, toča, udarec zavarovančevega motornega vozila, padec letala, manifestacije in demonstracije. Z dodatnim dogovorom pa lahko zavarovanec izbere tudi širše kritje glede na prisotne nevarnostne okoliščine. S posebnim dogovorom je zavarovalno kritje možno razširiti na kritje škod na zavarovanih stvareh, ki jih povzroči potres. Zavarovanje stanovanjskih premičnin varuje vse premičnine v stanovanju od opreme in osebnih stvari do dragocenosti ter vrednostnih predmetov, z dodatnim dogovorom pa tudi stekla v vratih in oknih ter vidne stenske in talne obloge. Krije veliko večino nevarnosti, ki lahko doletijo premoženje: požar, izliv vode, eksplozijo, vlomsko tatvino in rop, naravne nesreče (udar strele, toča, vihar, poplava, plaz), padec letala, manifestacije in demonstracije, pa tudi odgovornost proti tretjim osebam.

S posebnim dogovorom je zavarovalno kritje možno razširiti tudi na kritje škod na zavarovanih stvareh, ki jih povzroči potres. O ceni potresnega zavarovanja bomo napisali v naslednji številki.

PRIZNANJA OBČINE KRŠKO ZA LETO 1998

po naših občinah

JANEZ PLESTENJAK

*za 40-letno pedagoško
in družbeno delo v občini*

Profesor Janez Plestenjak je s svojim dolgoletnim delom močno zaznamoval in obogatil delovanje Srednje šole v Krškem skoraj od začetka, ko je leta 1958 prišel iz Ljubljane. Sooblikoval je vse doseganje generacije dijakov krške srednje šole, ki se ga spominjajo kot zanimivega, razgledanega in hudomušnega profesorja. Odlikoval se je kot učitelj in vzgojitelj, ki je dijakom znal privzgojiti ljubezen do dobre knjige in kritičen odnos do literature.

Janez Plestenjak je ugleden in cenjen pedagoški delavec, ki je nekaj časa poučeval tudi v Gimnaziji Brežice, bil je pedagoški svetovalec za slovenski jezik in književnost ter ravnatelj Srednje šole Krško. Njegovo jezikovno tenkočutnost izpričujejo številni članki o slovenskem jeziku in jezikovne razprave. S pomočjo igralcev Svobode Krško in učencev tehnične šole so pod njegovim vodstvom zaživeli na odru Nušičevi, Tavčarjevi in Jurčičevi liki. Profesor Plestenjak je poleg lepote slovenskega jezika mnogim odkril tudi lepote slovenskih gora in narave. Zagotovo je eden redkih razumnikov našega časa, ki so posvetili in oplemenitili naše okolje.

JOŽICA MIKULANC

*za delo s starostniki in prispevek
pri dokončanju DSO Krško*

Jožica Mikulanc je vodenje Doma starejših občanov Krško prevzela leta 1986, ko so se začele prostorske težave v domu na Vidmu stopnjevati. Navkljub nemoči pri odločanju o izgradnji novega doma je Jožica Mikulanc z vso vztrajnostjo spremljala ter poskušala na različnih instancah pospešiti dokončanje novega objekta. In ko je bil objekt vendarle dograjen, se je zataknilo pri sredstvih za nakup opreme.

Direktorica Mikulanc je nase prevzela delo, povezano s pridobitvijo sredstev za opremo, nadzor nad izvajalci ter selitvijo v nov objekt. Brez njenega osebnega žrtvovanja si izpeljave tega projekta ne bi bilo mogoče zamisliti v tako kratkem času.

MIHAELA DORNIK

*za dolgoletno humanitarno delo
za dobro ljudi v svojem kraju in občini*

Humanitarno delo Mihaele Dornik, po poklicu medicinske delavke, se je pričelo leta 1954, ko je nastopila delo v Zdravstvenem domu Kostanjevica na Krki. Takrat se je tudi vključila v organizacijo RK in postala članica Odbora za socialno delo v Krškem..

Delila je pomoč UNICEF-a ljudem, ki niso imeli za preživetje, socialno šibkim, še zlasti družinam z več otroki, pa je pisala prošnje za denarno pomoč. Ljudi je poučevala o pomenu čistoče, nevarnosti okužb in zdravem načinu življenja. Mnogokrat je opravila prvo pomoč na domu zaradi padcev, opeklin, odrgnin in v drugih primerih. kot "babica" pa je pomagala pri številnih porodih na domovih.

JOŽICA VRTAČNIK-LORBER

*za uspešno predstavitev
življenja in dela Vladimira Štovička*

Profesorica Jožica Vrtačnik-Lorber, kustosinja umetnostne zgodovine Posavskega muzeja Brežice se je Štovičkovega dela prvič lotila že v svoji diplomski nalogi. Pred časom je kot rezultat njenega vztrajnega dela nastal obsežen in temeljit katalog o posameznih Štovičkovih delih, ki jih je avtorica s težavo poiskala in predstavila ob retrospektivni razstavi akademskega slikarja in medaljerja Vladimira Štovička v Posavskem muzeju Brežice. Vladimir Štoviček je s pričujočim katalogom končno dobil temeljit in strokoven pregled svojega življenjskega opusa.

LUDVIK ŽAGAR

*za prispevek k ohranjanju
naravne in kulturne dediščine*

Župnik Ludvik Žagar iz župnije Leskovec pri Krškem je pri obnovi cerkve žalostne Matere Božje v Leskovcu, podružnične cerkve sv. Ane v Leskovcu, podružnične cerkve sv. Urha na Vihrah ter ostalih podružnic, pokazal izjemno razumevanje za prenovo spomeniških objektov in pripravljenost za tvorno sodelovanje s strokovnjaki s tega področja, hkrati pa je s svojim osebnim prizadevanjem skrbel za hitrejši potek del. Nenadomestljiv je bil njegov prispevek pri ohranitvi in restavriranju izjemno kvalitetne gotske freske "Križanja" v podružnični cerkvi na Vihrah ter celostni obnovi podružnične cerkve sv. Ane v Leskovcu.

GASILSKEMU DRUŠTVU DOLENJA VAS

ob 70-letnici aktivnega delovanja

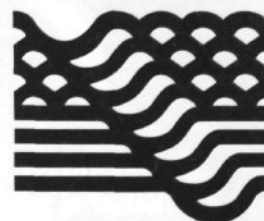
Gasilsko društvo Dolenja vas, ki letos slavi 70. jubilej aktivnega delovanja, je imelo vsa leta obstoja pomembno vlogo v požarni varnosti Dolenje vasi. Pesjega in Starega gradu, kakor tudi širše okolice. Društvo je danes primerno organizirano, z usposobljeno operativno skupino in klasično protipožarno opremo. Gasilci iz Dolenje vasi poleg osnovne naloge skrbijo tudi za povezovanje krajanov in s prostovoljnim delom, kot so prirejanje veselice, pridobivajo sredstva za svoj napredek in obstoj.

ČEBELARSKEMU DRUŠTVU LESKOVEC

ob 70-letnici aktivnega delovanja

Čebelarstvo Leskovec pri Krškem je eno najmočnejših čebelarskih društev v občini Krško, saj združuje 52 članov z dva tisoč čebeljimi družinami, kar je polovica v občini. V sklopu društva deluje tudi čebelarski krožek na OŠ Leskovec, kjer mladi čebelarji spoznavajo življenje čebel ter si tako pridobivajo dragoceno znanje. Vsa leta tudi uspešno tekmujejo na različnih tekmovanjih. Za ohranjanje in razvoj čebelarstva v Leskovcu je zaslužnih veliko članov.

Ob letošnjem občinskem prazniku so bila na slavnostni seji Občinskega sveta občine Krško podeljena občinska priznanja. Veliki znak Občine Krško je prejel Janez Plestenjak, znak občine Krško je bil podeljen Jožici Mikulanc in Mihaeli Dornik, priznanje občine Krško pa so prejeli Jožica Vrtačnik-Lorber, Ludvik Žagar, Gasilsko društvo Dolenja vas in Čebelarstvo Leskovec pri Krškem. Slavnostni govornik je bil Tone Hrovat, predsednik Državnega sveta RS.

občina krško

Mladinski center v Brežicah

V BIVŠE ZAPORE ALI DOM JLA

SAMO DA BODO NA SVOJEM

Prve dni meseca junija so tako mladi kakor tisti, ki se mednje prištevajo ali čutijo z njimi, v Brežicah podpisovali peticijo, ki izraža zahtevo po takojšnji zagotovitvi potrebnih in obljubljenih prostorov mladim, o čemer je bilo doslej že veliko polemik in razprav, ki pa se vlečejo iz leta v leto. Tudi občinski svet občine Brežice je na junijski seji ponovno obravnaval vprašanja v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem Mladinskega centra. Ali smo torej v Brežicah pred konkretnimi rešitvami problema, ki je še kako aktualen tudi v obeh ostalih občinah?

Občinski svet občine Brežice je že v oktobru 1996 sprejel sklep, da se mladim dodelijo prostori, kjer bi lahko združevali in uresničevali svoje interese. Tako je Projektni odbor za mlade pripravil anketo - Kaj mladi potrebujejo in jo tudi izpeljal med osnovnošolci, srednješolci ter študenti. Po prvotnem predlogu naj bi bili za mlade "rezervirani" prostori starih zaporov v samem mestnem središču, ki bi jim med drugim ustrezali prav zaradi lokacije v bližini srednje in osnovne šole. Vendar pa je že ocenitev zgradbe pokazala, da bi adaptacija le-te znašala skoraj 20 milijonov tolarjev, za povrh pa investicije ni bilo v planu družbenih dejavnosti za kar nekaj prihodnjih let. Občina ni zmogla adaptirati ali zagotoviti prostorov niti Glasbeni šoli Brežice, ki je že nekaj let na prednostni listi. Kljub temu, da je bil Urad RS za mladino pri Ministrstvu za šolstvo pripravljen sofinancirati adaptacijo, občinska malha ni bila dovolj globoka. Vzporedno pa je bila podana tudi alternativna predstavitev namembnosti teh prostorov s strani občine, saj bi bilo mogoče s prodajo zaporniške zgradbe pridobiti precejšnja sredstva.

V decembru leta 1996 je občina podpisala z Ministrstvom za obrambo pogodbo o dolgoročnem najemu bivšega Doma JLA, s tem pa se je nakazala tudi prostorska rešitev za mlade, ki naj bi bila tudi finančno ugodna za občino.

Poleg tega, da se mladi vendarle niso želeli odpovedati lokaciji starih zaporov, so ostajala odprta vprašanja tudi glede same organiziranosti Mladinskega centra (v nadaljevanju MC) kakor to, da je Projektni odbor za mlade v svojem predlogu organiziranosti in delovanja predvidel dva zaposlena s polnim delovnim časom, to je direktorja in informatorja MC, ki bi bila plačana, kakor tudi ostali stroški, iz občinskega proračuna. Ni potrebno posebej poudariti, da so ob tem ponovno vsi pogovori zašli v slepo ulico in se pomaknili v naslednje leto in še globlje v letošnje leto, ko so si svetniki ogledali obe lokaciji in se do teh tudi sami različno opredeljevali. Vendarle pa so se okvirno uspeli dogovoriti za bivše "vojaške" prostore, stare zapore pa naj bi občina odprodala.

V bivšem Domu JLA pa so v tem času že dobile prostore za svoje delovanje politične stranke, fotokopirnica,

Društvo študentov Brežice, pod katerega okriljem deluje tudi študentski servis, Rdeči križ, studio, strelišče in drugi, poleg teh pa en predel zasedajo podjetja, ki so najemno pogodbo podpisala že v letih 1992 in 1993 še z Ministrstvom za obrambo in nekatera v prostore tudi investirala. Glede na to imajo pravico uporabe prostorov toliko časa, dokler se vložek ne poračuna z najemninami. Prisotnost teh podjetij naj bi bila ena izmed ovir bodočemu centru. Po besedah **Karmen Matko**, predsednice projektne odbora in predstavnice koordinacije društev in organizacij, ki deluje na področju mladinske problematike, naj bi bil MC organiziran kot neprofitna organizacija, zato naj bi v njem imele prostor sorodne, neprofitne organizacije ali zavodi, ki bi izvajali programe za socializacijo in kreativno preživljanje prostega časa mladih, kar pa ni združljivo s profitno dejavnostjo teh podjetij. Tako najdemo ob njihovi želji, da opravljali s celotnim bivšim domom JLA, tudi zahtevo, da se ti prostori izpraznejo v najkrajšem možnem roku.

Občina se je že obvezala, da bo pospešila registracijo MC in v mesecu juliju s soglasjem Projektne odbora za mlade imenovala vršilca dolžnosti direktorja MC in da bo prostore v bivšem domu JLA po sprostitvi prioriteto namenila za dejavnosti MC. Zaenkrat je sproščeno preko 200 m² za takojšnjo uporabo, v tem času pa naj bi se mladi tudi dokazali z raznimi aktivnostmi, ki so jih zapisali v svojem programu in tako nekako "upravičili" zahtevo po zavzemu vseh prostorov v omenjenem domu. Seveda pa je še poprej po-

trebno prostore urediti in opremiti, podpisati pogodbo z Uradom RS za mladino, ki naj bi ta vlaganja tudi sofinanciral, Projektni odbor za mlade pa mora v tem času skupaj z občinsko komisijo pripraviti predlog namenske izrabe teh prostorov, da se bo sploh lahko pričela njihova ureditev. Sicer pa ne gre ob tem tudi pozabiti, da se utegnejo stvari pospešiti morda že zavoljo tega, ker prihaja jesen, ki bo volilno obarvana in bosta vsakemu kandidatu prišla prav tudi glas in podpora iz vrst mladih. Tudi doslej namreč ne moremo naprtiti občini Brežice ali njenemu vodstvu prav vseh nespornostim, ki so se porajali ob reševanju te pereče problematike.

Začetek ideje o mladinskem centru v današnji zasnovi bi lahko pripisali peščici entuziastov, ki so izhajali predvsem iz vrst Društva študentov Brežice. Ti so čutili moč, voljo in potrebo, da nekaj naredijo za svojo in prihajajočo generacijo, da jo umaknejo s cest in okolja, ki ni primerno za njih in v katerem zasledimo tiste negativne tendence, proti katerim naj bi se borila celotna družba (vsaj tako se govori in sliši). In če smo govorili o entuziazmu, sedaj tega ne moremo več trdit, saj so se mladi med tem že dobro organizirali in se povezali tudi v posavskem smislu: s klubom posavskih študentov, društvom podeželske mladine, s forumom mladih Brežice, z župnijskim mladinskim centrom, z društvom zaveznikov mehklega pristanka, socialdemokratsko mladino, z ljubljanskim mladinskim centrom in še bi lahko naštevali.

Vsi ti so tudi pristopili k že

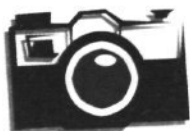
omenjeni peticiji. MC naj bi bil kot organizacija, če ji bo seveda uspelo obdržati nestrankski značaj, ki bo z vso podporo in zaledjem dovolj močna, da tudi izvede svoje široko zastavljene cilje. In če tudi vseh ne bodo uspeli uresničiti, je to še vedno bolje od tistega, kar lahko ponudi ulica. V to pa se bomo lahko v prihajajočih mesecih in tudi letih prepričali. Sicer pa tako vemo, da se dobro delo samo hvali, slab glas pa, žal, seže tudi v deseto vas.

Bojana Mavsar

Karmen Matko:

"Stare zapore smo si želeli, ker so nam bile same zamislili o ureditvi celic bližje in toplejše. Dom JLA nosi že sam po sebi negativen pečat, nekoliko ga je pustil tudi FUK (Forum ustvarjalcev kulture, op.p.) in bodo morda ljudje zaradi tega nezaupljivejši do nas in do našega dela. Veliko prostorov potrebujemo zato, ker imamo tudi širok program, ki zajema prireditve, izvedbe okroglih miz, različnih predavanj, koncertov, načrtujemo računalniški prostor z internetom, informativno pisarno, servis, ki bo pomagal iskati počitniško ali redno delo. Namen imamo organizirati tečaje, delavnice, debatne večere in se spopasti s problematiko drog, ki so pri nas še kako prisotne. Vsekakor pa moramo zagotoviti prostore, kamor bodo mladi radi hodili zaradi tega, ker jim bomo imeli kaj ponuditi."

SLOVO RUDNIŠKE

Bila je lepa sončna sobota na Senovem, kraju, ki se po dvesto letih počasi, a nezadržno poslavlja od svojega rudnika. Že precej pred 14. uro so se ob glavni senovski ulici, Titovi cesti, začeli zbirati domačini vseh generacij. Otroci z igračami v rokah, šolarji na kolesih in motorjih, fant in dekleta v varni razdalji pod drevesom, možje v bližnjem bifeju, na hribu nad zgradbo in na bližnji črpalki, prodajalke v samopostrežnici. Na balkonih bližnjih blokov pa so sedeli in oprezovali skozi kovinske ograje starejši, že osiveli možje. Čakali so, da bo počilo v rudniški se-

Likvidacijo separacije s pripadajočimi objekti, kakor se strokovno imenuje zdaj že opravljeno delo, je izvedlo podjetje VIPSO d.o.o. s Senovega s svojimi podizvajalci - za miniranje MINERVO iz Ljubljane, pri ostalih delih pa sta pomagala Gradbena mehanizacija Požun in Logis d.o.o.

Ker so bili v bližini separacije stanovanjski objekti in lokali, je bilo potrebno odstranjevanje skrbno načrtovati, da ne bi prišlo do poškodb. Na voljo je bilo več možnosti od klasičnega rušenja z mehaničnim odstranjevanjem in hidravličnim lomljenjem do rušenja z razstreljevanjem.

V podjetju VIPSO d.o.o. pa so se odločili za kombinacijo, torej za miniranje in mehansko rušenje, in sicer tako, da so glavno zgradbo zrušili toliko, da se je nagnila proti zahodu in se sesula sama vase. Za miniranje so porabili 44,2 kg razstreliva, ki so ga vložili v 370 vrtin, in sicer v silose, zgradbo suhe separacije in zgradbo mokre separacije. Razmeroma mala količina razstreliva je zadostovala, ker so želeli, da se objekt zruši sam vase.

SEPARACIJE !!!

fotoreportaža

paraciji, ki je toliko let služila sortiranju premoga, zadnje čase pa je, resnici na ljubo, s svojim nekoliko strašljivim videzom kazila podobo kraja. Toda vsako slovo je po svoje težko, četudi gre le za stavbo, saj je ena izmed tistih, ki so kovale življenje in usodo ter rezale kruh generacijam. In potem, ko so varnostniki odrinili najbolj radovedne v varno območje, se je zaslislala eksplozija, ki je trajala le dobro sekundo. Na fotografijah našega sodelavca Bojana Lavrenčiča pa lahko vidite tudi tisto, česar ni bilo mogoče videti s prostim očesom.

Detonatorji so bili tempirani znotraj ene sekunde, za uravnavanje eksplozije pa so uporabili zakasnitvijo z 13 do 50 milisekundno zakasnitvijo.

S tlorisne površine separacije, ki z okoliškimi objekti znaša 36.000 m², so morali odstraniti okoli 2.000 m³ betonskih, opečnih in lesnih ruševin. Prepeljali so jih na nekaj sto metrov oddaljeno rudniško jalovišče, kjer predvidevajo sanacijo in usposobitev terena za potrebe novih dejavnosti. Na območju nekdanje separacije pa bo lahko stekla izgradnja infrastrukture za predvidenih osem parcel, za katere se je že pokazal precejšen interes investitorjev. Novi proizvodni, servisni in podobni objekti, ki bodo zaposlovali in upajmo, dajali kruh novim generacijam, so rešitev, s katero lahko najboljše zacelimo rane, ki jih puščajo praznine za nekdanj uspešnimi, a preživelimi objekti.

(S. Mavsar)

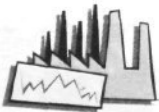

VIPSO

d.o.o.

GRADBENIŠTVO, KOMUNALA IN VZDRŽEVANJE

Titova 75, 8281 SENOVO

NOVOST IZ RASTLINJAKOV

HIDROPONSKI PARADIŽNIK ČATEŽA

V petek, 12. junija 1998, je podjetje Agro center d.o.o. pripravilo na Čatežu za poslovne partnerje in povabljeni goste predstavitev pilotskega projekta - Hidroponsko gojenje paradižnika in blagovne znamke Zarja. Prireditelj je bila na visokem nivoju, kakršne redko srečamo izven državiških proslav ali svečanosti velikih družb, še redkejše pa so priložnosti, ko gre za uvajanje nove tehnologije in gospodarske dosežke manjših in razmeroma mladih podjetij v našem prostoru.

S CATEŽA

Osrednji "junaki" petkovega popoldneva so bili podjetnik Janko Bosteale in njegovi paradižniki. Na prvi pogled nič nenavadnega, saj paradižniki rastejo takorekoč na vsakem bolj obdelanem vrtu, podjetnikov takšnega in drugačnega kova pa tudi v Posavju ne manjka. Manj pa je pravih podjetniških projektov, ki so usmerjeni v proizvodnjo, za katero je potrebno mnogo lastnega znanja, timskega dela in ne nazadnje, poslovnega tve-

ganja. Paradižniki s tako učnim imenom, so sicer zelo enakovredno zreli, posebno lepe oblike, a vendar samo paradižniki, ki značilno domače zadišijo, ko jih primeš v roko.

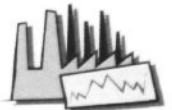
Toda paradižniki, ki jih je bilo na Čatežu seveda moč tudi poskusiti kot del jedi ali koktajl pijačo, niso zrasli na običajnih tleh, pač pa na posebni, kameni volni. Kamena volna s svojimi fizikalnimi lastnostmi nudi rastlini oporo in ugodne razmere za rast. Ob namakanju vodi dodajajo hranila, katerih sestavo in koncentracijo uravnava računalnik glede na potrebe rastline. V takih pogojih so rastline bolj odporne, sredstva za varstvo so zmanjšana, uporaba herbicidov pa je povsem odpravljena.

Agrocenter je namreč v sodelovanju z Biotehniško fakulteto iz Ljubljane letos prvič pridelal tržno zanimive količine (dnevno ga oberejo od dveh do pet ton) tako imenovanega hidroponskega paradižnika, kar je prvi primer v tem delu Evrope. Glede na ugodne klimatske razmere v primerjavi s področji, kjer podobne načine pridelave hrane poznajo že dlje časa (npr. Nizozemska), pa je verjetno, da bo ob podpori domačega znanja, mogoče doseči še boljše re-

zultate. Čeprav vzgajajo v posebnem rastlinjaku že več kot ducat novih vrst paradižnikov, izmed katerih bodo za naslednje leto izbrali najbolj prilagojenega čateškemu razmeram, lahko že iz letošnjih pripravite npr. dobro solato, ki vas bo osvežila v vročih dneh. A brez skrbi, letošnje sadike hidroponskih paradižnikov bodo po napovedi Janka Bosteale dajale svoje sadeže vse do hladnega decembra, ko jih bodo potrebno zamenjati z novimi.

Besedilo in fotografije: S. Mavsar

Elmont d.o.o.

KAKOVOST NA PRVEM MESTU

Podjetje Elmont d.o.o., ki je bilo ustanovljeno leta 1994, se ukvarja z montažo, inženiringom in trgovino, njihova osnovna dejavnost pa so predvsem montažna dela na energetskih in drugih industrijskih objektih, med katerimi je na prvem mestu Nuklearna elektrarna Krško. Podjetje z okoli 20 zaposlenimi, ob večjih delih pa se število tudi poveča, je v največjem slovenskem energetskem objektu prisotno skozi vse leto, tako v času remonta kot pri drugih vzdrževalnih delih, svoje storitve pa opravljajo tudi izven Posavja.

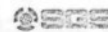
dente, ki se jim bodo kasneje pridružili. "V prihodnje namreč ne načrtujemo bistveno povečati obsega poslovanja. Želimo si obdržati doseženo kakovost, kar je za nas tudi najpomembnejše. Prav zaradi nenehnega izpopolnjevanja in prilagajanja tehničnim in drugim novostim, lahko kakovostno in brez večjih težav opravljamo svoje delo," še dodaja inženir Čolak.

Podjetje Elmont v zadnjem času vse bolj sodeluje tudi z okoljem, saj na različne načine podpira številne kulturne, športne in druge aktivnosti v občini, pa tudi širše. Še posebej velja omeniti pomoč krškemu pihalnemu orkestru, srednji šoli, odbojkašicam iz Brestanice in mladincem NK Krško ter nekaterim humanitarnim organizacijam.

◀ Ivan Čolak

Ivan Čolak, inž.el.: "V podjetju Elmont so zaposleni ljudje z znanjem in izkušnjami, kajti naše delo je zahtevno, predvsem mislim na nuklearno, kjer sta kakovost in varnost opravljene storitve na prvem mestu. V letu 1997 smo pridobili mednarodni certifikat kakovosti ISO 9002, kar dokazuje, da smo po tehnični, organizacijski in finančni plati sposobni sprejeti še tako zahtevna dela. Pri izvažanju zahtevnejših modifikacij v elektrarni sodelujemo z domačimi in tujimi podjetji, kot so Westinghouse, Siemens, ABB, AECL in drugi, vključeni pa bomo tudi pri zamenjavi uparjalnikov, vendar v manjšem obsegu."

Elmont d.o.o. je podjetje, ki po tehničnih standardih sodi v višji rang tovrstnih podjetij. Prav to jim tudi zagotavlja dolgoročno sodelovanje, v tehničnem smislu, s krško nuklearko. Zaradi narave dela vodstvo Elmonta nenehno skrbi za izobraževanje in izpopolnjevanje svojih delavcev na Inštitutu Jožef Štefan, seminarjih in tečajih, vlagajo pa tudi v štu-

SGS International Certification Services AG

CERTIFICATE

Certificate Number 70154

SGS International Certification Services AG, Zurich, certifies that

Elmont d.o.o.
8270 Krško, Slovenija

has introduced and is applying a Quality Management System.

On the occasion of the certification audit by SGS-ICS the Quality Management System has been assessed and registered as meeting the requirements of: EN ISO 9002 : 1994

The scope of the Quality Management System certification covers:
Engineering, installation and maintenance of electrical equipment on nuclear power stations and industrial plants.

The certificate is valid for three years up to and including June 4, 2000.

SGS International Certification Services AG
Technopark, Pfingstweidstrasse 30, CH-8005 Zurich

Zurich, June 5, 1997

The Management

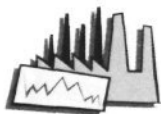
Ivan Čolak

Member of the SGS Group (Société Générale de Surveillance)

elmont

MONTAŽA, INŽENIRING, TRGOVINA

Elmont d.o.o.
Papirniška 17
8270 Krško
Tel./fax: 0608/32-372

XIV. srečanje delavcev

KOMUNALNEGA gospodarstva Slovenije

Silvana Mozer, predsednica organizacijskega odbora srečanja delavcev komunalnega gospodarstva Posavje '98: "Letošnje srečanje delavcev komunalnega gospodarstva smo imenovali Posavje '98. Ne samo zato, ker smo organizatorji komunalna podjetja iz Brežic, Sevnice in Krškega, temveč tudi zato, ker želimo doprinesti svoj delež v ustanavljanju in uveljavljanju regije Posavje. Regionalizacija je pomemben proces v novi stopnji odločanja v lokalni samoupravi, ki bo tudi pomembno vplivala na definiranje razvoja in uresničevanja strateških ciljev komunalnega gospodarstva. Povezave v komunalnem gospodarstvu so izredno skrhane, ne samo zaradi razdrobitve lokalne samouprave na mikro enote, temveč tudi zato, ker se komunalna podjetja premalo povezujemo."

Leskovec pri Krškem, 19. in 20. junij - V organizaciji komunalnih podjetij KOP Brežice, KOSTAK Krško in KOMUNALA Sevnica je potekalo XIV. srečanje delavcev komunalnega gospodarstva Slovenije Posavje '98, ki se ga je udeležilo rekordnih 59 komunalnih ekip s 1.400 tekmovalci. Izvrstna organizacija, prijetno bivanje in druženje, ter pošteni in športni boji so značilnosti srečanja, ki bo marsikomu za vedno ostal v spominu.

Srečanje se je pričelo s petkovima posvetoma na temi Okolje na poti v Evropsko unijo ter Trenutni in dejanski stroški okolja v Sloveniji. V popoldanskem času so si udeleženci lahko ogledali razstavo proizvodov 20 slovenskih razstavljalcev, ki so prikazali svoje proizvode, od materialov za vodovod, kanalizacijo in nizko gradnjo, da raznih merilnih tehnik, signalizacije, zaščitnih sredstev in mehanizacije, ki se uporablja v komunalni dejavnosti. V soboto so sledila delovna (vodovod, odvoz odpadkov, kanalizacija) in športna tekmovanja

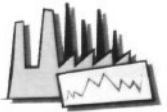
(kegljanje, mali nogomet, namizni tenis, šah, streljanje streetball, tenis, vlečenje vrvi).

Na koncu so bili zmagovalci vsi in vsaka ekipa posebej. Vendar je potrebno poudariti, da so bili med ekipami v skupni razvrstitvi najboljši tekmovalci Kostaka, ki so osvojili kar 10 od 48 pokalov. Slavili so v odvozu odpadkov, kegljanju žensk, malem nogometu in skupni razvrstitvi. Kapetan Drago Perc je prejel veliki kristalni pokal za skupno zmago na XIV. srečanju delavcev komunalnega

gospodarstva Slovenije. Kostakovi tekmovalci so zasedli drugo mesto v tekmovanju v vodovodu in kanalizaciji ter streetballu. V skupni razvrstitvi delovnih tekmovanj je Kostak zasedel prvo mesto in v športnih tekmovanjih drugo mesto, medtem ko je bila ekipa KOP Brežice v delovnih tekmovanjih tretja, ekipa Javnega podjetja Komunala Sevnica pa ni osvojila vidnejših rezultatov.

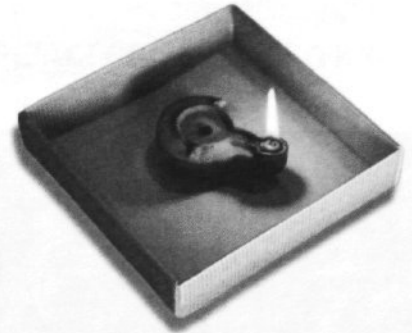
Aleksander GELB
Foto BB

Posavje '98

Organizatorji so za simbol letošnjega srečanja delavcev komunalnega gospodarstva izbrali oljenko - najdbino iz rimskih časov, katere original hranijo v zbirki Posavskega muzeja Brežice. Za ta simbol so se odločili tudi zato, da vzplamti ogenj prijateljstva in druženja med komunalnimi podjetji Slovenije.

Zanimivim borbam smo bili priča tudi v delovnih tekmovanjih. Še posebej zanimivi so bili dvoboji v vlečenju vrvi, čeprav so Kostakovi "silaki" zaostali za ekipo Kopra in Velenja.

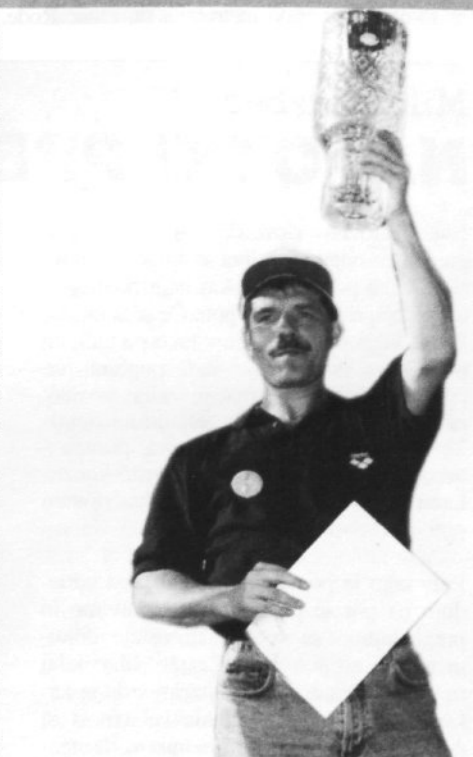
Tudi pri tekmovanju v kanalizaciji so se Krčani dobro odrezali, saj so Zorenč, Sintič in Arh zaostali samo za ekipo s Ptujja.

Delovno tekmovanje v vodovodu je pripadlo tekmovalcem iz Rogaške Slatine, vseeno pa sta se brata Levičar s harmonikarjem Pribožičem veselila drugega mesta.

Kostakovi delavci, ki so tekmovali v odvozu smeti, so tudi tokrat dokazali, da jim ni konkurence. Prepričljivo zmago so slavili Vizler, Žabkar in Upravš. Da odvoz smeti ni španska vas, so dokazali tudi tekmovalci iz Brežic. Sicer so res zaostali za Kostakom, a vseeno zasedli odlično drugo mesto.

Brege
KASAŠKE DIRKE

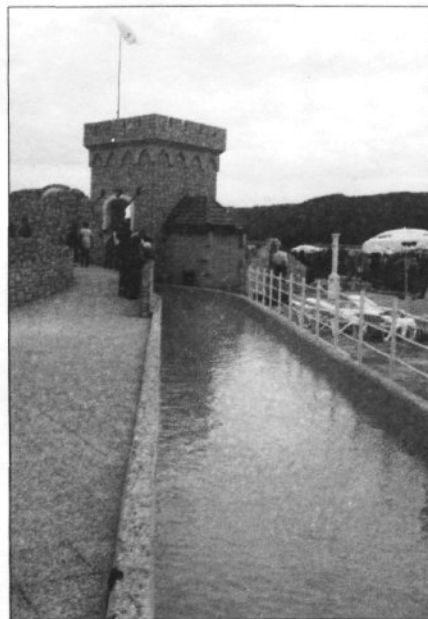
Na hipodromu Brege so organizatorji kljub deževnem in vetrovnem vremenu izpeljali osem dirk. Maloštevni gledalci so videli osebna rekorda Valentina II in Armena, v dirki domačih in uvoženih konj pa sta bila najboljša Tassal Tina z Markom Slavičem ml. in in Soulman z voznikom Tomijem Makoterjem. Tri zmage so si priborili Mari-borčani, dve Brdo in Šentjerneji, ena zmaga pa je ostala v domačem klubu Posavje.

Podbočje
OTVORITEV TRGA

Današnje Podbočje se je pred 750 leti imenovalo Sveti Križ. V spomin na prvo omembo kraja so Podbočani v letošnjem letu obnovili trg in tako oplešali podobo svojega domačega kraja. V soboto, 20. junija 1998, je prenovljeni trg na posebni slovesnosti balgoslovil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode.

Terme Čatež
POČASNA REKA

V zadnjih majskih dneh so v največjem naravnem zdravilišču pri nas odprli počasno reko z otroškim bazenom. Gre za prvo tovrstno vodno zanimivost v Sloveniji, ki je dolga 450 m, in v Termah so prepričani, da bodo s to novostjo le še popestrili svojo ponudbo, predvsem za otroke. Z novo investicijo bodo čateške Terme zagotovo še bolj utrdile vodilno mesto pred konkurenco, in kar je zelo pomembno - zadovoljstvo gostov bo še večje.

Milan Jazbec

NAPOTKI PRED ODHODOM V TUJINO

Kaj svetovati slovenskemu državljanu, preden se odpravi na pot v tujino? Najprej si je treba priskrbeti nekaj najosnovnejših informacij o načrtovani poti. Če je ta krajša, gre to lažje in hitreje, prav tako pa tudi, če to ni prva pot na tuje in je popotnik že izkušen. Med te informacije sodijo na vsak način koristni naslovi in telefonske številke (sorodniki, prijatelji, znanci, prav gotovo tudi slovenska diplomatsko-konzularna predstavništva (DKP) na načrtovani poti).

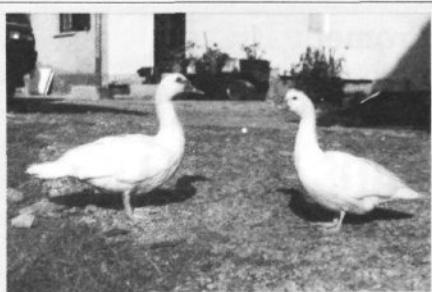
Prav tako je pomembno, da si pred odhodom na pot še pravočasno pripravimo in pregledamo vse osebne in ostale dokumente, ki so potrebni za rajžo. Marsikdaj se namreč zgodi, da ne opazimo, da je kakšnemu dokumentu potekla veljavnost in potem pričakujemo od uradnikov, da nam

to v zadnjem trenutku uredijo, ker se nam pač mudi, ker letalo že čaka ipd. S tem prihranimo sebi pa tudi drugim marsikatero nepotrebno nevšečnost in slabo voljo.

Dokumente potem spravimo na varnem in dosegljivem mestu, predvsem zato, da jih zavarujemo pred morebitno krajo oz. da jih ne izgubimo že za prvim vogalom. Slednje opozorilo morebiti zveni odveč in naivno, toda kar neverjetno že je, koliko časa porabijo konzuli pri vsakodnevnem delu, ko se ukvarjajo s pošiljanjem najdenih (tj. izgubljenih, a tudi ukradenih) dokumentov v domovino. Dobro se je tudi vsaj v osnovi seznaniti z jezikom države, kamor se odpravljamo. Če to ne gre, pa je priporočljivo znati vsaj angleški jezik, ki je dostikrat tudi na turističnih poteh še najbolj praktičen.

Pri tistih potovanjih, ki trajajo dalj časa in vodijo v bolj oddaljene kraje, je priporočljivo, da domače vsaj okvirno seznanimo z načrtovano potjo in se jim občasno s te poti tudi telefonsko javimo. Za vsak primer pač, kajti ljudem se lahko na poti zgodi marsikaj - pa še nič neobičajnega to ni. Zato tudi previdnost nikoli ni odveč: človek se na poti (a menda tudi doma) naj ne bi obnašal bahavo, prevzetno, izstopajoče in podobno; vse to pritegne nepridiprave, pa še omikano ni. Zato velja celo avanturistom nasvet, da se na pot raje pripravijo - če se kaj zgodi, na koncu vsakdo rabi pomoč DKP.

Kaj pa storiti, ko se že kaj zgodi? Ker se človeku lahko zgodi toliko različnega in že skoraj nemogočega, bi bilo nevhvaležno zapovedati, kaj je vsekakor potrebno na-

**Turistično - hortikulturno
društvo Zdole
in Vaška skupnost Ravne**

vabita na

**SREČANJE
POSAVSKIH
TURISTIČNIH
DRUŠTEV,**

*ki bo v soboto, 8. avgusta 1998, na
Cerjakovi kmetiji v Ravnah.*

Organizatorji bodo ob tej priložnosti pripravili razgovor o turizmu na kmetiji (pričakujejo predsednika TZS Marjana Rožiča in druge goste). Ekipe posameznih društev se bodo lahko pomerile v spretnostih pri domačih opravilih (npr. Kaj storiti, ko pride nenapovedan obisk). Za dobro razpoloženje vseh pa bosta poskrbela ansambel Franca Miheliča in Sašo Hribar. Dobrodošli na Ravnah!

rediti. Praksa kaže, da je na vsak način dobro in priporočljivo najprej - nič storiti. To pomeni ohraniti mirno kri, zajeti sapo in kratko razmisliti o dogodku. Najprej zato, da postane slika jasnejša in preglednejša, drugič pa zato, da mine trenutek vroče krvi in prvo razburjenje, ki je ponavadi bolj škodljivo kot pa koristno.

Če se je zgodila nesreča, je potem dobro, da pregledamo, ali je kdo poškodovan, da je najvažnejša prva pomoč in pa zdravnik. Zatem ali pa že istočasno je priporočljivo, da na vsak način kontaktiramo lokalno policijo ter zadevo uradno prijavimo. Zapisnik, ki ga naredijo uradni pristojni lokalni organi (vedno je potrebno zahtevati kopijo zase!), je dostikrat edini legitimni in identifikacijski dokument posameznika, ki se je znašel v stiski.

Seveda je koristno z zadevo čimprej seznaniti najbližje slovensko DKP. Običajno to storijo že uradni organi države, v kateri se je nesreča zgodila. Vzpostaviti stik z

našim DKP je koristno in tudi neizogibno, saj je predstavništvo tudi uradno zadolženo za nudenje pomoči svojim državljanom v stiski.

Kadar se kaj tako neprijetnega zgodi med koncem tedna in tisti, ki je v zagati, ne more ravno v petih minutah v soboto popoldan po telefonu dobiti dežurnega na DKP, naj ne obupa. Dežurni je dosegljiv po telefonu, čeprav se že tisti hip ne oglasi. V tem primeru je potrebno pustiti sporočilo na telefonskem odzivniku. Oziroma takoj je treba obvestiti lokalno policijo in jo hkrati zaprositi, naj obvesti DKP oziroma dežurnega. Tudi zaradi takih primerov je treba lokalno policijo seznaniti s telefonskimi številkami predstavništva in s privatnimi telefonskimi številkami konzularnih funkcionarjev.

Če pa se nesreča zgodi v državi, kjer naša država nima DKP, se naj posameznik obrne na DKP Sloveniji naklonjene države. To naj bi bilo predstavništvo katere od Slo-

veniji bližnjih držav. Vsekakor pa naj bi to bilo predstavništvo katere od evropskih držav, saj je na ta način omogočena lažja dokončna izvedba pomoči.

Pri tem je potrebno še posebej dodati, da obstaja med konzuli različnih držav vsaj tolikšna stopnja medsebojne humanitarne solidarnosti, da bo vsak vsaj minimalno pomagal oz. svetoval tujcu v stiski. Vsak diplomat namreč dobro pozna sestavo diplomatskega oz. konzularnega zbora v sprejemni državi in torej ve, ali si lahko tujec dejansko pomaga s "svojim" DKP ali ne, če ga tam ni. V razgovoru s konzulom je treba povedati čimveč informacij o zadevi in tudi določen del osebnih podatkov, da bo pomoč nudena hitro in učinkovito.

(Milan Jazbec, naš posavski rojak, po večletnem delu v Avstriji sedaj službuje na Švedskem; tekst, ki ga je poslal za objavo v Posavskem obzorniku, pa je iz njegove knjige z naslovom **Konzularni odnosi**).

Kostanjevica na Krki

POTAPLJAČI OČISTILI REKO KRKO

V soboto, 6. junija, je potekala že tradicionalna čistilna akcija, ki so jo pripravili potapljači kluba VIDRA iz Krškega. Iz nekoč zelene reke so na plan potegnili marsikaj, kar zagotovo ne sodi v naravno okolje, kamor sodi tudi reka Krka.

Brežice

TOVORNJAKI ČAKAJO

Zaradi neurejenih razmer v podjetju so delavci prevoznega podjetja Prevoz iz Brežic s tovornjaki zaprli vhod na svoje dvorišče. Večina voznega parka, je že od aprila stala v garažah, zato je zadevo z mrtve točke premaknila šele blokada oddelka za tehnične preglede vozil, ki je edini takšen v Brežicah. Ob našem obisku so delavci povedali, da so po nekaj dneh stvari stekle v smeri stečaja, kar bi rešilo njihov status.

Razprava o idejnem načrtu

STAROVAŠČANI PROTI OBVOZNICI

Občina Krško je pri podjetju Savaprojekt naročila idejni načrt nove krške obvoznice, kar bi za krajane Stare vasi pomenilo veliko prometno obremenitev. Zato so se vaščani v velikem številu odzvali povabilu Ivana Runovca, sicer člana Sveta KS Krško, na konstruktiven, pa tudi zgodovinski sestanek, kjer so vsi lahko podali svoje pripombe.

Sklicatelj Runovec je zbranim v uvodu predstavil idejni načrt obvoznice oziroma lokacijo omejenjene ceste. Ta naj bi razdelila Staro vas na dva dela, kajti iz načrta je razvidno veliko križišče pri cerkvi sv. Mihaela, od tu naprej pa bi cesta tekla mimo razdelilne trafo postaje preko železniške proge in reke Save v industrijsko cono Leskovec.

Po Runovčevih besedah je predlagani projekt poseg v center starega vaškega jedra, s tem pa je ogrožena tudi cerkev, ki je pod spomeniškim varstvom. Zaradi večjega prometa bi bili ogroženi tudi sami prebivalci, saj se lahko predvideva povečano onesnaženost zraka z izpušnimi plini ter večji hrup. Danijel Mižigoj je ocenil načrtovano izgradnjo obvoznice tudi kot dražjo varianto, kajti po

njegovem mnenju je naročnik projekta izbral najslabšo možnost, kar je sploh mogoče. Podobne ideje so se porajale že pred leti, vendar mimo Stare vasi, ne pa v strogem centru.

Tudi ostali krajani, okrog 50 se jih je zbralo, so nasprotovali idejnemu načrtu, ki je za njih nesprejemljiv. Slavko Gomboc je predlagal, da se obvoznica spelje ob železniški progi in reki Savi vse do brežiške Vrbine oziroma Šentlenarta. Vaščani, ki so tudi enoglasno sprejeli sklep, da se o tem obvesti Svet KS Krško, so namreč nenehno omenjali bližino NEK in komunalne deponije, sedaj pa jim nameravajo vsiliti še obvoznico. Temu odločno nasprotujejo in se tudi v prihodnje nameravajo takemu posegu odločno upreti.

Promet v Krškem

NAPOVEDALI SMO KAOS IN ZDAJ GA, ŽAL, IMAMO!

Uradni začetek poletja je bil v Krškem "peklenski", a ne samo zaradi ponedeljkove vročine in sparine, ki je legla domala nad vso Slovenijo, pač pa zaradi popolnega prometnega kaosa, ki je zavladal po krških cestah. Cestno podjetje Novo mesto je namreč s popolno zaporo križišča na Vidmu (bodoče križišče) presenetilo ne le prebivalce in nemočne obiskovalce Krškega, temveč tudi pristojne na občini. Po besedah Franca Glinška na oddelku za okolje in prostor niso bili seznanjeni s ponedeljkovo zaporo, ker je bila postavitev le-te dogovorjena za dan, ko zapro šolska vrata, ker šola z okoli tisoč učenci stoji v neposredni bližini gradbišča. Izvajalec del prav tako ni pripravil ustrezne signalizacije in napisov, ki bi vodili udeležence v prometu skozi ozke stanovanjske ulice, teh pa ne poznajo niti domačini, če prebivajo na drugem delu mesta, kaj šele vozniki iz drugih krajev.

Še bolj pa je zanimivo ali celo alarmantno, da tudi na Direkciji za državne ceste v Ljubljani, ki naj bi vodila nadzor nad deli, niso vedeli nič o zapori. Videti je, da potekajo dela brez "nadzora" in koordinacije med občino, izvajalcem in državo kot investitorjem. Prav tako nismo zasledili nobenega obvestila o popolni zapori, tudi ne o oviranju prometa na mostu, na straneh teleteksta (str. 183) Televizije Slovenije, kot zanesljivemu viru informacij za javni, potniški in tovorni promet. Te ureja Avto moto Slovenije na podlagi obvestil izvajalcev del, to pa sta v tem primeru Gradis Ljubljana (za most) in Cestno podjetje Novo mesto (za križišče). Slednje je sicer dalo kratko obvestilo na kabelski program (ta še ni izveden po celi občini), da bo zapora trajala do 30. septembra in na Radio Brežice, vendar tik pred zdajci. S takšnimi obvestili je potrebno priti pred javnost vsaj mesec dni pred pričetkom del, da se je možno uskladiti in temu primerno urediti obvoze in signalizacijo.

To, kar se dogaja te dni po krških ulicah, predvsem pa na področju Vidma, dokazuje, da smo kot država še daleč od prometno razvitega zahoda in nam tudi moderno križišče ne bo pomagalo. Odgovorni v prestolnici pa najbrž menijo, da lahko z nami na "jugu" ravnajo, kot da ne znamo brati in da se lahko preprosto odredimo vsakdanjim prevozom do jeseni.

(B. Mavsar)

Kartica zdravstvenega zavarovanja

Pilot v Posavju uspel

Posavci so kartico več kot dobro sprejeli. To so potrdili tudi udeleženci mednarodnega srečanja v Termah Čatež, ki je potekalo 11. in 12. junija na temo "Projekt kartice zdravstvenega zavarovanja – Vrednotenje pilotnega projekta v Posavju".

Srečanja so se udeležili tudi predstavniki mednarodne strokovne javnosti, ki so predstavili projekte, ki potekajo tudi v drugih evropskih državah (Franciji, Nemčiji, Veliki Britaniji, Avstriji, Češki, Rusiji itd.). Slovenski projekt pa so zelo spodbudno ocenili. Sodelujoči so govorili o splošni sprejemljivosti kartice, o varnosti sistema kartice zdravstvenega zavarovanja in o vlogi, ki jo slovenski sistem kartice zdravstvenega zavarovanja ima v Evropi.

V pilotu, ki poteka v Posavju, so strokovnjaki Zavoda preverjali elemente sistema kartice zdravstvenega zavarovanja v praksi: distribucijo kartic, uporabo kartic v zdravstvenem okolju, uvedbo in uporabo omrežja samopostrežnih terminalov za potrjevanje podatkov na kartici, vsa navodila za uporabo sistema, postopke usposabljanja in izobraževanja, zavarovancev in zdravstvenega osebja in druge. Predvsem pa so želeli pokazati javnosti delovanje sistema ter pridobiti mnenja in oceno uporabnikov kartice zdravstvenega zavarovanja.

Zaključki z mednarodnega srečanja

Na srečanju so predstavili rezultate pilota, ki so bili zelo pozitivni. Vsi uporabniki kartice, zavarovanci, zdravstveno osebje, osebje Zavoda in delodajalci so jo po ocenah mnenjske raziskave zelo dobro sprejeli. Ugotovili so tudi, da je v sistemu kartice zdravstvenega zavarovanja za predlagane funkcije zagotovljena ustrežna zaščita podatkov iz organizacijskega, pravnega in tehnološkega vidika.

Infrastrukturo sistema kartice zdravstvenega zavarovanja, ki je zasnovana v skladu z evropskimi standardi in priporočili, je mogoče uporabljati za pospešen razvoj drugih funkcij v zdravstvenem varstvu. Pri tem je poleg zakonodajnih in organizacijskih pogojev izredno pomemben tudi razvoj enotnega informacijskega sistema v slovenskem zdravstvu. Zato so udeleženci srečanja predlagali Vladi RS okrepljen razvoj in vzpostavljanje informacijskega omrežja za vse subjekte javne zdravstvene mreže ob uporabi samopostrežnih terminalov Zavoda in omrežja Centra vlade za informatiko.

Zavod naj bi kot načrtovalec projekta še naprej spremljal in vključeval izkušnje projektov drugih evropskih držav in mednarodne standarde ter priporočila. Tako bo zagotovljena optimalna interoperabilnost sistema. Predstavniki zdravstvenega sveta kot naj-

višjega strokovnega svetovalecnega organa na Ministrstvu za zdravstvo prof. dr. Arnež je potrdil, da izbrana tehnologija omogoča ustrezne rešitve za nabor tudi medicinskih podatkov na kartico. Kljub temu pa zdravstveni svet meni, da je smiselno počakati na evropska priporočila, ki bodo natančneje opredelila to področje, s čimer bomo tudi v Sloveniji zagotovili interoperabilnost nabora podatkov.

Nadalje naj Inštitut za varovanje zdravja in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije proučita možnosti za nadgraditev sistema kartice zdravstvenega zavarovanja z administrativnimi podatki za potrebe zdravstvene statistike.

Na podlagi izvedenega vrednotenja pilotnega projekta je mogoče potrditi, da so bile dosežene pričakovane koristi za vse udeležence v procesih, ki jih pokriva novo uvedeni sistem. Izkušnje in dosežki pa kažejo, da je razširitev sistema kartice zdravstvenega zavarovanja v doseganju obsega funkcij na celotno ozemlje, smotna. Dokončno poročilo iz srečanja bo konec meseca obravnaval upravni odbor Zavoda, v začetku julija pa skupščina Zavoda, ki bo sprejela odločitev o nadaljevanju projekta v slovenskem prostoru.

Posavci so kartico sprejeli in jo redno uporabljajo pri uresničevanju zdravstvenih storitev. Zahvala za to gre med drugim tudi medicinskim sestram, ki vztrajajo pri tem, da bolniki prihajajo s kartico, saj jim le-ta prinaša veliko olajšav, in tudi intenzivnem informiranju, ki je potekalo tudi preko kontaktnih radijskih oddaj že od januarja letošnjega leta.

V Obzorniku pa tako kot je že nekaj števil v navadi objavljamo vprašanja in odgovore iz junijskih radijskih oddaj:

1. Na izpisu podatkov, ki sem jih prejela ob kartici, je pisalo, da prostovoljno zavarovanje tudi za upokojence velja le tri mesece in ne eno leto. Zakaj tako?

Pripravlja se sprememba, da bo tudi prostovoljno zavarovanje za upokojence veljalo eno leto. Do takrat pa pred obiskom zdravnika potrdite kartico na samopostrežnem terminalu. Postopek je nezahteven in vam bo vzel le nekaj sekund časa.

2. Ali je pri upokojencih potrebno imeti ob kartici tudi odrezek zadnje pokojnine?

Pri karticah odrezka zadnje pokojnine ni potrebno

imeti. Če pa boste uveljavljali storitve v območjih Slovenije izven Posavja, kjer sistem kartic še ni uveden, pa ob (stari) zdravstveni knjižici le imejte potrdilo o veljavnosti izkaznice, kar za upokojence predstavlja odrezek od zadnje pokojnine.

3. Moja mama je izseljenka. Ko sem šla z njeno kartico k zdravniku po zdravila, je medicinska sestra ugotovila, da je kartica poškodovana. Vrnila sem jo na Zavod, a nove kartice še ni?

Kartico boste zagotovo kmalu prejeli. Medtem časom pa za koriščenje zdravstvenih storitev uporabljajte potrjeno zdravstveno izkaznico.

4. V zdravstvenem domu Pišce je bil samopostrežni terminal postavljen. Konec maja pa so ga že odstranili. Kje naj potrjujemo kartico?

Kartico lahko potrjujete na vseh izpostavah Zavoda in v zdravstvenih ustanovah. Ker so telefonske linije v Pišceh zelo slabe, se je Zavod odločil, da terminal postavi v Krško, na videmsko stran, kjer je zelo velika koncentracija zasebnih zdravnikov. Potreben je dogovor s Telekomom, da uredi linije. Nato bo Zavod zopet namestil terminal v Pišceh.

5. Ali se bodo z uvedbo kartice vsi podatki o bolniku vpisovali na kartico? Kaj bo s kartotekami?

Na kartici so le administrativni podatki. Tako bo zdravnik vse medicinske podatke o bolniku še naprej vpisoval le v kartoteko. O eventualnem naboru medicinskih podatkov pa bo odločala zdravstvena stroka in bo morala predhodno sprejeti ustrezne zakonske podlage.

Nevenka Novak

V četrtek, 2. julija ob 11.25 uri bo na Radiu Posavje in Radiu Sevnica zadnja kontaktna oddaja namenjena seznanjanju Posavcev o kartici zdravstvenega zavarovanja in dejavnosti Zavoda za zdravstveno zavarovanja. Odprti telefon v času oddaje je namenjen vašim vprašanjem, zato le pokličite na 62-402 ali 62-204!

Svoja vprašanja lahko še vedno naslovite na Območno enoto Zavoda v Krškem ali na izpostavi v Brežicah ali Sevnici. Pišete lahko tudi na uredništvo Posavskega obzornika, Strma pot 11, Krško.

od sotle do krke in čez...

SVETNIŠKI BISERI

Že na prejšnji seji brežiškega občinskega sveta je Petra Zorčiča zmotilo križišče Križaj pred Podbočjem. Predlagal je, naj bo tam v bodoče prednostna cesta Cerklje - Kostanjevica, ki gre ravno in ne kot sedaj cesta Krško - Kostanjevica, ki zavija in je potrebno pri tem maksimalno zavirati in zmanjševati hitrost. Ker je bil predlog sprejet in se bo reševal na medobčinski ravni, upamo, da ne bo povzročil kakšnega spora med "sosedji", kakor tudi ne izjava Franca Vranetiča, da se naj ustavi oz. prepreči izgradnja mostu v Krškem. S tem je morda mislil na bodočo krško obvoznico, kaj pa ima ta opraviti z brežiško občino, ni povsem jasno. Morda se boji, da se zaradi te investicije ne bo obnavljalo brežiško cestno omrežje, še bolj verjetno pa je zopet posredi "težko pričakovani" prevoz uparjalnikov...

Pravcate iskre so se kresale med predsednikom občinskega sveta Slavkom Sušinom in Ivanom Vogrincem. Slednji je opozoril, "da je neuradno slišati o kopici problemov, ki tarejo Zdravstveni dom Brežice, kar naj bi škodljivo vplivalo na delovanje za-

Križišče za uparjalnike, ljubezen do pacientov, improvizirano letališče, prostori in ocenjevanje, županova ura...

voda, na medčloveške odnose, kar pa bi lahko imelo negativen vpliv tudi na paciente". Besede so se nanašale na odnos med Zdravstvenim domom in zasebniki v njem, ki bi po mnenju Sušina morali opravljati tudi dežurstva in urgenco preko dneva. Omenil pa je tudi to, da če bi bili zasebniki normalni ljudje, bi prišli k njemu na kavo, če imajo probleme, da jih iz oči v oči ni videl že dve leti, saj si dopisujejo samo po pošti. Ob tem se poraja občutek, da gre za "nezdruvo simbiozo", ki pa se da rešiti z ljubeznijo, če povzamemo Vogrinčeve besede namenjene predsedniku: "Rekel bi samo to glede naše ljubezni, jaz mislim, da rada sva se imela in mislim, da se bova imela tudi v bodoče."

Na zadnji seji je brežiški župan Jože Avšič pojašnjeval, da se letališča Cerklje zaenkrat še ne da uporabljati za pristajanje civilnih potniških in športnih letal, ker le-to nima kontrole letenja. Stare aparature je bivša JLA odmontirala in odpeljala. Zato nas je vendarle zaskrbelo za varnost na tleh in v zraku, saj smo med županovimi besedami razbrali tudi, da

"kolikor sedaj vojska uporablja letališče, je to improvizirano"...

Iz krogov SKD je bilo slišati, naj se najdejo primerni prostori za seje občinskega sveta. Varianta je bila, naj bi se te odvijale, seveda v dogovoru s svetnico Jesenkovo, sicer ravnateljico brežiške OŠ, v zbornici šole. Glede na to, da sedaj seje potekajo v trim dvorani Doma učencev, kjer naj bi se odvijale rekreativne dejavnosti, se sprašujemo, ali bodo na novi lokaciji razprave bolj učene in tudi poučne. Zanimivo bi bilo tudi vedeti ali in kdo jih bo ocenjeval, saj do ljudstva ponavadi ne sežejo.

Svetnik Jernej Zorko je bil na junijski seji še posebno radoveden, saj je želel vedeti, koliko je stala županova ura. Župan mu je odgovoril, da je stala 59.502,00 tolarjev. Naj pojasnimo, da seveda ni šlo za županovo ročno uro, pač pa za radijsko - na radiu Brežice.

(B.M.)

Prejšnjo soboto je nenavadno veliko število Brežičanov tožilo nad bolečinami v vratu, ki so nastale kot posledica dolgotrajnega gledanja v nebo. Povzročitelj te nenavadne epidemije je bilo letalstvo slovenske vojske, kajti kar nekaj časa sta se tistega dne nad mestnim središčem na nevarno majhni razdalji preganjala vojaško šolsko letalo in helikopter STOP. Upamo, da bo zaradi tega neprimerne početja prihodnje dni nekoga močno bolela glava STOP. Slovensko osnovno šolstvo se vse bolj prilagaja moderni dobi in željam svojih učencev. Tako so imeli brežiški osnovnošolci svojo zadnjo učno uro kar v znani čateški diskoteki Termopolis. Da je bil prijem dober, pove dejstvo, da so učenci zdržali do konca, učitelji pa ne STOP. Na artiškem in sromljanskem koncu nekateri sadjarji še danes v zamrzovalnih skrinjah hranijo kot manjša jabolka debela zrna toče, katere so bili deležni prve

dni junija. Ker dobro poznajo učinkovitost komisij za oceno škode pravijo, da je dokazni material dobro imeti vedno pri roki STOP. Po Sotli so oni dan ribe plavale v hrbtnem slogu, saj jim je za običajno plavanje zaradi izliva gnojnice iz neke hrvaške firme zmanjkalo kisika. Ker pa je Sotla mejna reka, še do danes ni mogoče ugotoviti, katerih rib je poginilo več, hrvaških ali slovenskih STOP. Nenehno rivalstvo med brežiško in krško občino je znana stvar. Kar imamo eni, želijo imeti tudi drugi. Trenutno je najbolj svež predmet spogledovanja krožno križišče ali krožišče, kot se mu reče z eno besedo. V Krškem ga že gradijo, z izdelavo dokumentacije zanj pa hitijo tudi pri njihovih vzhodnih sosedih. Kdo bo prvi, je v tem trenutku težko presoditi, a če sodimo po krški hitrosti gradnje doma upoko-jencev in nove srednje šole, imajo Brežičani veliko prednost STOP. V Kapelah so podrli

nekdanjo šolo, v kateri je imel zadnja leta prostore urad krajevne skupnosti. Krajani sedaj ugibajo, kakšne barve neki bo nov objekt, ki ga bodo zgradili na istem mestu. Tisti, ki člani Sveta KS nekoliko bolje poznajo, trdijo, da bo rdeč. STOP. Vzdrževalna dela na brežiškem novem mostu čez Savo zadovoljivo potekajo. Pridni delavci so v dveh tednih prebarvali že kakih trideset metrov ograje, v nekaj naslednjih letih pa bodo morda zakrpali tudi nevarne luknje v tej isti ograji, ki so bojda nastale med zadnjo vojno STOP. Črne luknje so bile nekoč značilnost revnejših domačij, danes pa bi utegnile znova postati privlačne za turiste. Zato je obup lastnice brežiške Vrtnice, ki ji je nenačrtovani požar prej svetlečo kuhinjo spremenil v črno, morda povsem odveč STOP. Na Prevozu stavkajo, o stavki razmišljajo tudi v Opekarni in Jutranjki. Ker delavci omenjenih podjetij na tem področju zaradi neizkušenosti malce dvomijo v uspeh stavk, jim svetujemo, naj se obrnejo na izkušenejše nekdanje delavce nekdanje Adrie Caravan. Srečajo jih lahko na zavodu za zaposlovanje STOP. Ker je zamenjava uparjalnikov krške nuklearke vse bližje, se nekateri v Brežicah že veselijo nove obvoznice, ki bo sosednji občini "še tesneje povezala", kot je pred dnevi rekel nek optimistično razpoloženi občinski svetnik. (Težkih valjev v Vrbino menda ne bodo vozili po zraku) STOP es STOP

Sprejet krški občinski proračun

OBČINSKA BLAGAJNA (BO) TEŽKA DOBRE TRI MILIJARDE

Kljub nenehnim obljubam in tudi prizadevanjem, da bi letne občinske proračune vendarle sprejeli ob kolikor toliko razumljivem času, torej vsaj v prvi tretjini leta, v Krškem tudi letos ni bilo drugače. Še več, ni veliko manjkalo, da bi svetniki odšli na počitnice brez sprejetega proračuna. Vendar jim je 18. junija uspelo sprejeti proračun, vreden 3,3 milijarde tolarjev in "drobiž" v višini približno 130 milijonov, kolikor bodo nanесли amandmaji, ki so jih izglasovali svetniki na zadnji seji. Kljub glasnim nasprotovanjem, ki so prihajala iz vrst večine strank, so nazadnje sprejeli proračun, k čemer je večino privedel znani moto: "Bolje tak (slab) proračun kot nikakršen".

Krški župan Danilo Siter je namreč že v osnutku proračuna za leto 1998 ponudil enega (na glavo občana) "najtežjih" proračunov v Sloveniji, na katerega so se zlasti svetniki ZLSD, LDS in SLS odzvali z ostro kritiko, češ, da je veliko preobsežen in nerealen v pričakovanih prilivih, saj se občina Krško nenehno bori z likvidnostnimi težavami. Župan je vztrajno zagovarjal, kot se je izrazil, "optimističen" pristop v planiranju, po drugi strani pa zavrnil večino dodatnih predlogov. Posamezni svetniki in skupine so namreč vložili okoli 60 amandmajev v skupni "teži" preko 300 milijonov tolarjev, s katerimi so želeli vsaj nekoliko "popraviti" županov predlog. S tem pa je bil županu in njegovim zagovornikom odprt manevrski prostor za dokazovanje nenačelnosti kritičnih svetnikov, ki naj bi (kot tudi prejšnja leta) v resnici povečevali proračunske izdatke.

Od tod je bil samo še korak do neuspeha, ki ga je doživel predlog svetnikov ZLSD, LDS in SLS, v katerem so ti sicer družno prepolovili amandmajski prispevek in predlagali pavšalno znižanje celotnega proračuna za 14 odstotkov po vseh postavkah z namenom, da bi tako znižali celotno blagajno, ki naj bi v končnem predlogu presegala lansko za največ 9 odstotkov. Kljub temu da je predlog predvideval možnost rebalansa že po treh mesecih in v primeru ugodnih razmer ustrezno povečanje proračuna, je prav predlagano pavšalno znižanje proračunskih po-

stavk preplašilo svetnike predvsem iz posameznih krajevnih skupnosti in kmalu povzročilo "razpad" protižupanske proračunske koalicije.

Čeprav je bilo marsikdaj videti, kot da v svojih večurnih brezplodnih razpravah svetniki radi pozabijo na to, zakaj in kje so bili izvoljeni, so se tokrat takorekoč v zadnjem trenutku spomnili svoje "baze" in morda tudi bližnjih občinskih in krajevnih volitev. Prav v vseh opozicijskih strankah so se namreč našli svetniki, ki so menili, da je boljši tak kot nikakršen proračun, saj bi županu menda še bolj omogočili razpolaganje po njegovi "vesti" in deljenje sredstev "všečnim" porabnikom. Tako je bil, kljub napovedanemu večinskemu nasprotovanju, potem ko je sejo zapustilo nekaj svetnikov LDS in ZLSD, letošnji proračun izglasovan gladko in le z nekaj glasovi proti.

Očitno zadovoljni župan Danilo Siter je na koncu izrazil čudenje nad tem, da so si svet-

niki vzeli veliko več časa za amandmajsko povečanje proračuna kot pa za natančnejšo analizo upravičenosti posameznih postavk v njegovem predlogu. Čeprav je optimist, tudi on dopušča možnost potrebe po zadolževanju, vendar naj bi bili dolgovi v celoti vsekar manjši od tistih, ki jih je nasledil ob začetku svojega mandata.

Kakorkoli je v županih tudi nekaj resnice, jim je moč pripisati pridih črnega humorja, še zlasti, če se ne bo držal obljub, s katerimi je najavil bolj gospodarno ravnanje z javnimi sredstvi in stalno spremljanje ter usklajevanje odlivov s prilivi.

(S.M.)

ZAHVALA

Uredništvo se zahvaljuje za javno izkazano večinsko podporo izhajanju in širjenju lokalnega časopisa Posavski obzornik naslednjim članom občinskega sveta občine Krško: Janezu Abramcu, Marjanu Abramcu, Franciju Bogoviču, Vidku Budni, Stanetu Dvoršku, Silvu Gorencu, Ivanu Kozoletu, Francu Lapuhu, Martinu Lešnjaku, Ivanu Rimcu, Mihi Senici, Zvonetu Šerbcu, Ivanu Urbanču, Francu Vodopivcu, Jožetu Zagorcu, Janezu Žarnu, Petru Žiganteju in Marici Živič..

KRONIKA 113

Policija opozarja

KAJ LAHKO STORIMO ZA VARNOST AVTOMOBILA ?

Na leto izgine več kot tisoč vozil. Največ izginjajo vozila srednjega in višjega cenovnega razreda ter tovorna oziroma kombinirana vozila. Leta 1996 je bilo ukradenih 1.325 vozil, lansko leta pa 1.062. Še več je beleženih vlomov v vozila, in sicer je bilo leta 1996 vlomljenih v 2.729 avtomobilov, leta 1997 pa v 2.770. V Posavju je bilo predlani ukradenih 8 vozil, lani pa že 14, na leto pa so policisti zabeležili tudi 20 vlomov. Proti vlomu v avtomobil se težko zaščitimo, vendar pa lahko s pravilnimi ukrepi in obnašanjem preprečimo tatvino ali zmanjšamo škodo. Kako se samozaščitno obnašati, da bi obvarovali osebni avtomobil: ne parkirajte

na slabo razsvetljenih ulicah in parkirnih prostorih; ko zapustite vozilo, izvlecite ključ iz kontaktne ključavnice, zavrtite volan, da se zaskoči, zaklenite vozilo, zaprite vsa okna in vrata, ne pozabite na prtljažnik; ne puščajte torbic, dokumentov in drugih vrednostnih predmetov na vidnem mestu ali v predalu vozila - vsi od zunaj vidni predmeti so vaba za tatove; ključavnico rezervoarja za gorivo in vrtljivo jedro ključavnice prtljažnika ali desnih vrat redno pregledujte, če morda ni izpuženo ali poškodovano; na ta način namreč tatovi pripravijo ključ za kasnejšo krajo vašega vozila; o tem nemudoma obvestite policijo; priporočamo, da vgradite

alarmno napravo, saj je prijav za tatvine avtomobilov, ki so bili opremljeni z alarmno napravo zanemarljivo majhno; vozilo lahko zavarujete tudi z mehansko napravo - kovinsko palico, ki povezuje sklopko ali stopalko za plin, kar preprečuje obračanje volana; lahko se odločite tudi za blokado prestavne ročice; kontaktni ključ vzemite iz ključavnice, tudi če je avtomobil v garaži; opozarjamo tudi na previdnost pri nakupu rabljenega vozila, zato priporočamo, da kupujete pri uglednem podjetju ali dejanskem lastniku; preverite številke šasije in motorja, če niso mehansko poškodovane, ter skladnost s prometnim dovoljenjem.

KAKO VAROVATI POČITNIŠKE HIŠICI JAhte IN BIVALNE PRIKOLICE?

Prihaja čas počitnic, ko bi radi svoj prosti čas preživeli v naravi na prostem, na morju. V Sloveniji skoraj ni kraja, kjer ni pozidanih počitniških hišic ali koččka obale, kjer ne stojijo počitniške prikolicice. Zanesljivih podatkov o tem ni, kakor tudi ni podatkov o številu bivalnih prikolic, jaht, čolnov, jadrnic in drugih plovil. Znano pa je, da je bilo lansko leto v Sloveniji vlomljeno v 338 vikendov, kar je nekoliko manj od leta 1996. V Posavju je ta številka zanemarljiva, saj je beleženih samo devet primerov. Na našem območju je v zadnjem času beleženih vse več vlomov v vikende, ko osebe iz rizičnih držav pri begu na zahod vlamljajo zaradi hrane in oblačil. In kaj lahko storimo za varnost? Preden

zapustite počitniško hišico skrbno zaprite in zaklenite vrata; vhodna in stranska vrata naj bodo masivnejša in naj imajo kakovostno ključavnico ter močne zapuhe; okna zavarujte s kovinskimi mrežami; posebej priporočamo alarmno napravo, katera bo opozorila sosede ali podjetje za zasebno varovanje o vlomu v vaš objekt; v hiši ali prikolicici ne puščajte vrednejših predmetov; dogovorite se s sosedi, da občasno pregledajo vaše bivalno prikolicico ali vikend hišo; ne vzbujajte pozornosti s sporočili ali drugimi zunanjimi znamenji, da boste dalj časa odsotni; jahte, jadrnice ali motorne čolne imejte vedno trdno privezane na za to določenem mestu; za zaklepanje pogonskih

delov plovila uporabite tudi verigo in ključavnico; vaš privez naj po dogovoru večkrat preverijo znanci in prijatelji ali pa podjetje za varovanje premoženja; vsak nasilen vstop v vaše plovilo, hišico ali prikolicico prijavite policiji.

Storilec bo izbral tisti objekt, v katerega bo lažje vstopil!

Gazice pri Cerkljah ob Krki TRAGIČEN ROMSKI OBRAČUN

V romsko naselje Gazice se je pripeljala skupina Romov, ki je poiskala Rajka H. Med njim in Renatom-Valentinom B., Darkom B., Gorazdom J., Silvestrom J. ter Radom J., vsi iz romskega naselja pri Šentjerneju, je prišlo do prepira zaradi trgovanja z orožjem, pri čemer je eden izmed njih avtomatsko puško uperil v Rajka H., ki je na kraju podlezel poškodbam. Policisti in kriminalisti UNZ Krško so osumljene prijeli in pri njih našli dve avtomatski puški Kalašnikov ter eno pištolo.

UNZ Krško KDO BO NOVI NAČELNIK?

Pred dnevi je v javnost prišla vest, ki jo je podpisal notranji minister Mirko Bandelj, da bo na vrhu Uprave za notranje zadeve v Krškem prišlo do zamenjave. Načelnik Rajmund Veber je namreč načelnik te uprave že skoraj 10 let, to pa poleg številnih pozitivnih učinkov privede tudi do primerov nekritičnega vedenja do podrejenih, premajhne kritičnosti do nepravilnosti in premajhne zavzetosti do usklajenega dela policije na terenu.

Ta vest je močno odjeknila v posavskem prostoru, zato ni čudno, da so se takoj

pričela zastavljati vprašanja o novem načelniku. Ali bo na prvem mestu stroka ali politika, pa do zaključka redakcije nismo uspeli izvedeti.

Rajmund Veber: dosednji načelnik UNZ Krško

Ju-jitsu

EKIPNA ZMAGA POLICISTOV

Na državnem prvenstvu v ju-jitsu borbah za kadete in člane, ki je potekalo v Mariboru, so nastopili tudi tekmovalci ŠD Policist Krško in v konkurenci 11 ekip s preko 90 tekmovalci dosegli naslednje uvrstitve - kadeti do 48 kg: 1. Sandi Hotko, 5. Tadej in Andrej Zagmajster, 9. Matej Prah; do 55 kg: 3. Sandi Lupšina in Dejan Bahč; do 63 kg: 1. Jure Požun; nad 63 kg: 1. Davor Vlaški; kadetinje do 58 kg: 1. Maja Ferenčak; člani do 69 kg: 3. Zvonko Ivačič; do 77 kg: 5. Goran Mohorko; do 85 kg: 7. Gregor Skorč; do 94 kg: 2. Robert Gorenc; nad 94 kg: 4. Bernard Močnik; članice do 70 kg: 1. Mojca Škof; nad 70 kg: 1. Anita Strgar. Tekmovalci ŠD Policist so tudi dosegli prepričljivo ekipno zmago s 74 točkami, saj so za več kot 20 točk premagali drugouvrščeno ekipo iz Celja.

Ples

VESNA IN JERNEJA DRŽAVNI PRVAKINJI

Na državnem prvenstvu v stepu sta mladi plesalki Vesna Vučajnik in Jerneja Šauta iz Posavskega plesnega kluba Lukec Krško prepričljivo osvojili naslov državnih prvakinj ter si tako zagotovili nastop na evropskem in svetovnem prvenstvu. Vesna je že drugič zapored osvojila naslov, tokrat s točko Bobnarček v step solo. Za to izvirno točko, ki ji je pisana na kožo, gre zasluga tudi njenemu trenerju in koreografu Jadranu Živkoviču. Letos se je Vesna skupaj z Jernejo udeležila tudi tekmovanja v paru in že v njunem prvem skupnem nastopu na najvišjem tekmovanju sta s točko Policistki osvojili državni naslov v paru. Kljub mladosti sta plesalki dokazali, da lahko s pridnim in marljivim treningom premagaš vso konkurenco starejših in izkušenejših tekmovalk.

Speedway

PEDERSENU ZNAK, TIHANYU POKAL

Na letošnji 16. dirki za zlati znak Občine Krško sta lanskoletni zmagovalca Todd Wiltshire in njegov najhujši konkurent Ronnie Pedersen v izredno zanimivi predstavi na krškem stadionu zamenjala mesti. Štiriindvajsetletni Danec je vseh pet voženj odpelejal odlično in ni oddal niti ene točke, medtem ko se je v Nemčiji živečemu Avstralcu uvodni nastop ponesrečil, saj je bil šele tretji. S končnim tretjim mestom je prijetno presenetil Ronnijev mlajši brat Nicki, ki ga prireditelji sprva niso nameravali povabiti, a so nazadnje

le upoštevali priporočilo starejšega brata. Nekdanji svetovni prvak Gary Havelock je z osvojitvijo desetega mesta razočaral, toda

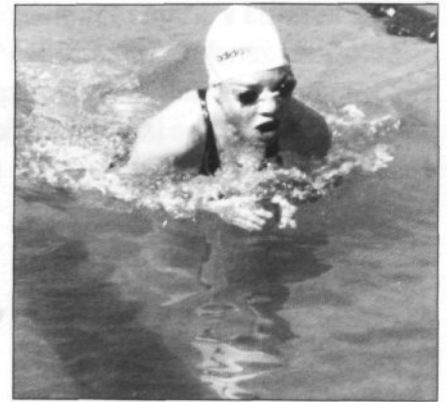
dolgotrajna odsotnost z dirkališč zaradi težje poškodbe je pač pustila posledice. Slovenci so v močni konkurenci razočarali. Čeprav sta prva nastopa Omerzela in Šanteja, ki je v svoji prvi vožnji tudi zmagal, sicer obetala več, so bili v nadaljevanje tekme prehiti. Zelo zanimiv je bil tudi razplet dodatnih voženj za pokal Franca Babiča. Najboljšima voznikoma večera, Pedersenu in Wiltshirju, se zaradi slabih štartov ni uspelo uvrstiti v finale, v katerem se je na prvo mesto malo pred ciljem prebil Madžar Sandor Tihanyi, Američan Ronnie Corey, ki je prve tri kroge prepričljivo vodil, pa ke na koncu zdrsnil na tretje mesto. (E.S.)

Plavanje

13 MEDALJ ZA MLADE PLAVALCE

Na mednarodnem plavalnem tekmovanju "Pokal Arena 98" v Ljubljani, 20.6.98, so

mladi tekmovalci Celulozarja iz Krškega še enkrat potrdili dobro formo pred državnimi prvenstvi, ki bodo konec junija in julija. V letniku 87 so Žičkar Dolores na 50 m prsno (0:41,39) in Pirc Nina na 50 m prosto (0:33,62), ter v letniku 89 - Furst Matej na 50 m prosto (0:35,94) prvič stopili na najvišjo zmagovalno stopničko na mednarodni tekmi. Tomič Tanja (87) je kar dvakrat zasedla drugo mesto na 50 m prsno (0:42,86) in 50 m hrbtno (0:40,20), Omerzel Jernej je bil drugi na 50 m prsno (0:42,80), kakor tudi Furst Matej (89) na 50 m hrbtno (0:44,10). Nosilci bronastih medalj pa so naslednji: Hojski Sara (88) tri bronasta odličja in sicer na 50 m hrbtno (0:43,18), 50 m delfin (0:39,21)

in 50 m prosto (0:35,83); Žičkar Ingrid (89) na 50 m prsno (0:57,12), prav tako pa si je prislužila dve bronasti medalji Rostohar Petra (87) na 50 m hrbtno (0:40,34) in 50 m delfin (0:38,86). Po tekmi so mladi plavalci PKC Krško odšli na priprave v Medijske toplice in Debeli rtič, kjer si bodo brusili formo za uspešen zaključek plavalne sezone 1998/99.

(Ina Govedarica)

posavski
OBZORNİK

IZ UST V (ČIGAVA?) UŠESA

Občinski svetnik Stane Dvoršek: "V zvezi s krškim bazenom sem že pred časom povedal, da ta lokacija za športne aktivnosti absolutno ni primerna. Tu je kemijska tehnologija, ki najbolj ogroža zdravje, tukaj preživita samo človek in plastika, železo ne več. Nisem prepričan, da je dobro investirati ogromna sredstva v objekt, ki škoduje zdravju otrok. Prepričan sem, da imamo v občini Krško, sicer dislocirane, a boljše lokacije, ki bi bile z manjšim vložkom primernejše za rekreacijo in športno aktivnost otrok. A je tako mnenje, zgleda, kar malo bogokletno."

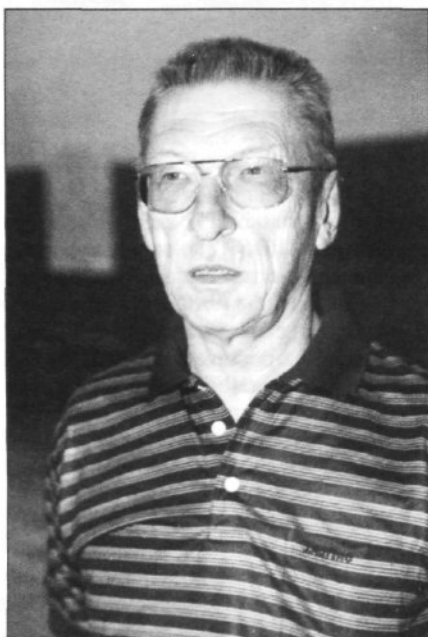

Odbojkersko društvo Brestanica

KADETI NJE V TRETJI

ČLANSKI LIGI

Odbojka ima v Brestanici bogato tradicijo. Že po drugi svetovni vojni je bila zelo aktivna moška odbojkerska vrsta, ki je veljala za eno najboljših na področju Dolenjske. V šestdesetih letih se je moška ekipa pod vodstvom Nika Galeše uvrstila v drugo republiško ligo, čez nekaj let pa so z organizirano vadbo pričele tudi ženske. Ekipa TVD Partizan, ki je uspešno nastopala vse do leta 1973, je dosegla tudi največji uspeh - 3. mesto v prvi slovenski ligi. Po nekaj sušnih letih se je brestaniška odbojka spet postavila na noge in že dosegla uspeh - uvrstitev v tretjo državno ligo.

Miroslav Mikeln, predsednik Odbojkerskega društva Brestanica: "Zaradi pomanjkanja igrišč in tudi kadra je sredi sedemdesetih let odbojka v Brestanici zamrla. Kasneje, s prenovo igrišča pri šoli, se je odbojka najprej igrala rekreativno, z izgradnjo šolske telovadnice pa je postala pravi dvoranski šport. Rekreativna ekipa je najboljša v Posavski ligi, dekleta pa so se v letošnjem letu uvrstile v tretjo državno ligo, čeprav imajo še višje cilje. Letos smo v okviru društva uspeli tudi z izgradnjo igrišča na mivki, ki je bilo po trenutnih odzivih potrebno, saj je polno zasedeno. Igrišče smo zgradili s prostovoljnim delom na prostoru krajevne skupnosti, ob tem so nam po-

magali tudi nekateri sponzorji, in sicer Elektrarna Brestanica ter Jože Požun in Jože Cvar."

Tekmovalni vzpon brestaniških mladink se je pričel s prihodom prof. Aleša Cvarja na domačo osnovno šolo. Kot učitelj telesne vzgoje je pričel z vzgojo učenk - pionirk, jih navdušil s to športno panogo in sistematično delo - se je pričelo. Dekleta so pričela pridno vaditi in uspehi niso izostali. V kadetski ligi - območje Dolenjske so bile prepričljivo najboljše, saj so premagale vse nasprotnice, kar je bilo prijetno presenečenje za številne poznavalce odbojke. Konec maja so se udeležile kvalifikacij za napredovanje v tretjo ligo na Bledu, kjer so premagale članski ekipi Bleda in Črnomlja. Za uspeh so zaslužne prav vse igralke, strokovno vodstvo, starši ter sponzorja Elmont in Sitotisk Marjan Geršak.

razred, kjer se bodo kosale s starejšimi in izkušenejšimi igralkami. Cilji ekipe v sestavi M. Vaš, M. Mlinarič, M. Kovačič, M. Čargo, M. Vodopivec, S. Macur, S. Kopren, Š. Slapšak, Š. Kozmus, T. Ribič, P. Ribič in A. Bizjak, ki jo vodita trener Aleš Cvar in pomočnica Alenka Jevšnik - Mikeln, so seveda višji, in že jeseni se bomo lahko o tem tudi sami prepričali v brestaniški telovadnici. Trenutno so mlade odbojkarice na zasluženem počitku, že v avgustu pa jih čakajo priprave na Rogli. Nastopanje v tretji ligi pa je v njihovih mislih zagotovo že danes.

Aleksander GELB

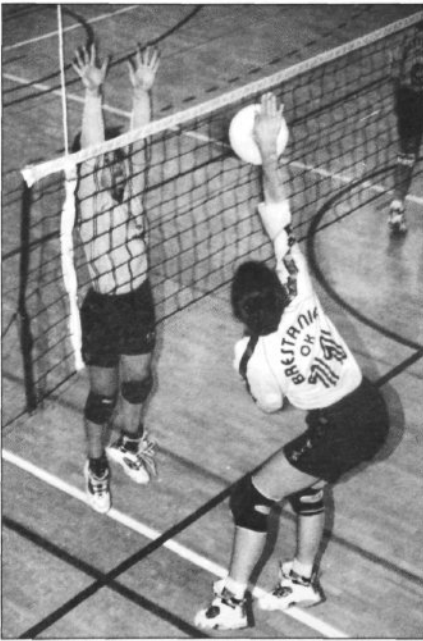
Foto: Bojan LAVRENČIČ

OD Brestanica :
OK Bled III 3 : 1
(15:9, 15:12, 2:15,
16:4)

OD Brestanica :
ŽOK Črnomelj 3 :
2 (6:15, 15:5, 15:9,
5:15, 15:8)

Brestaniške kadetinje so v dveh letih pokazale velik napredek. Od skoraj začetnic so se s trdim delom prebile v višji kakovostni

ODBOJKA NA MIVKI

V počastitev praznika KS Brestanica je na novem igrišču potekal prvi turnir v odbojki na mivki, ki se ga je udeležilo deset moških in štiri ženske ekipe. Kljub vročem vremenu so igralci in igralkе pokazali veliko borbenost in na trenutke tudi kvalitetno odbojko. Po sedmih urah napetih bojov so bili znani tudi zmagovalci, in sicer pri ženskah ekipa POHLE iz Brestanice, pri moških pa so bili najboljši igralci ekipe EXTREME ŠVOGER iz Brežic, pred ekipo TOLAR iz Krškega in domačimi OUTSIDERJI.

Tudi na tem turnirju se je pokazalo, da odbojka na mivki postaja vse bolj popularna tako med mladimi kot tistimi "mladimi po srcu", zato so organizatorji iz Odbojkerskega društva Brestanica zadržali, da bosta v poletnem času organizirana vsaj še dva podobna turnirja.

(A.C.)

tiskarna
GRAFIT
VLADIMIR ABRAM s.p.
DELAVSKA 6, 8281 SENOVO
tel.: 0608/ 79-885

Grand Prix karate turnir

SLOVENIJA OPEN '98

V odlični organizaciji Karate kluba Sevnica ter ob pomoči številnih sponzorjev in prijateljev kluba je 6. in 7. junija potekala mednarodna športna prireditev Grand prix karate turnir Slovenija Open '98. Več kot 500 tekmovalcev iz 71 klubov iz 10 držav je prikazalo kakovostne borbe in kate pred številnimi domačimi in tujimi obiskovalci.

V soboto so potekale borbe in kate za posameznike. Po celodnevem tekmovanju so organizatorji zvečer pripravili zabaven program, kjer so s prikazom tehnik borilnih veščin nastopili predstavniki KK Nova Gorica, KK Sevnica in Akademije borilnih veščin iz Ptuja. Prav tako je občinstvo navdušila sevniška godba na pihala in trikratni svetovni prvak v prostem slogu v vožnji z BMX kolesom Simon Stojko Falk.

Po programu so se nadaljevale finalne borbe v posameznih kategorijah. Na veliko veselje domačinov je sevniški karate klub osvojil kar 18 medalj, od tega osem zlatih, šest srebrnih in štiri bronaste. Sevničani so bili tako daleč najuspešnejši klub na turnirju. S svojimi nastopi je še posebej izstopal junak turnirja, Junior Lefevre iz Belgije, ki je z Richardom Violo, prav tako iz Belgije, branil barve Sevnice. Osvojil je tri prva mesta, in sicer v članski konkurenci v katah posamezno, v športnih borbah do 70 kg ter v absolutni konkurenci za veliko nagrado Grand prix Slovenija Open '98.

Najboljši domači kataš med mladinci je bil po pričakovanju Marko Stopar, ki je odlično izvedel svojo najboljšo in za repertoar najtežjo kato UNSU. Osvojil je naslov prvaka Slovenija Open '98 med mladinci po-

samezno. Sevničani so prikazali tudi najlepše borbe na turnirju, in sicer Urban Božičnik, Danilo Lisec ter Denis Orač, ki so se pomerili v večernih finalnih dvobojih. Božičnik je v športnih borbah do 75 kg zmagal, Orač in Lisec pa sta osvojila 2. mesto v svojih kategorijah.

Nedelja je bila v znamenju ekipnih nastopov in prestižne absolutne kategorije v članski konkurenci. V katah ekipno so z veliko prednostjo zmagali sevniški karateisti v postavi Denis Orač, Danilo Lisec in Marko Stopar. Najzanimivejše pa je bilo seveda tekmovanje v moški konkurenci v športnih borbah za Grand prix nagrado. Junior Lefevre se je iz kola v kolo meril z nasprotniki, vendar mu ni bil nihče kos. Za vse je bil namreč nerešljiva uganka, ki je na koncu tudi zasluženo osvojil veliko nagrado.

20 LET SEVNIŠKE GODBE

Godba Sevnica je bila z imenom "Delavska godba na pihala pri Gasilskem društvu Sevnica" ustanovljena 10. marca 1978, kar je pomenilo nadaljevanje bogate instrumentalne tradicije, ki že dolga leta živi v Sevnici. Najzgodnejši dokumentirani začetki godbe segajo v daljno leto 1908. Prva gasilska godba na pihala pa je začela v Sevnici delovati leta 1928. Pred vojno sta v Sevnici delovali še godba na pihala tovarne Jugotanin in Salezijanska godba na pihala na Radni.

Letos torej Sevničani praznujejo spoštovanja vredne obletnice: 90 let organizirane glasbene dejavnosti v Sevnici, ki jo je posebjal salonski orkester delujoč pod okriljem sevniškega gasilskega društva, 70 let prve gasilske godbe na pihala in 20 let Delavske godbe na pihala, ki je danes kulturno društvo Godba Sevnica in je še naprej povezana s sevniškim prostovoljnim gasilskim društvom. Vse obletnice so pred dnevi obeležili s slavnostnim koncertom v atriju sevniškega gradu.

Godba je v tem času doživela številne spremembe, saj sta od ustanovnih članov godbe ostala aktivna glasbenika le še Ludvik Žuraj in Igor Paskvale. Člani sedanje godbe so zelo mladi, večinoma učenci, dijaki in študentje s primernim glasbenim znanjem, ki se udejanja ravno z igranjem v godbi. Kar lepo število članov Godbe nadaljuje s šolanjem na Srednji glasbeni šoli in Glasbeni akademiji. Pri tem pa je Glasbena šola Sevnica nepogrešljiv vir mladih in nadarjenih godbenikov.

sodeluje na vseh pomembnejših prireditvah v občini, na srečanjih gasilskih godb Slovenije in reviji posavskih godb, vsako leto pa izvede dva že tradicionalna koncerta, in sicer novoletni koncert in koncert v sklopu sevniškega poletja, ki je hkrati prireditev v počastitev praznika slovenske državnosti in uvod v grajske poletne prireditve. Repertoar, ki ga godba izvaja, je na vedno višji ravni, kar terja od dirigenta in godbenikov veliko

vztrajnega in resnega dela, predvsem pa ljubezni do glasbe in njenega posredovanja številni publiki, ki koncerte sevniške godbe vedno množično obišče.

Prvi dirigent godbe je bil Bogomir Hrovatič, od leta 1989 pa vodi godbo prof. Franc Zupanc. Krajši čas sta godbo vodila tudi Janez Zupanc in Martin Marko. Od samega začetka do leta 1996 je bil predsednik Upravnega odbora godbe Franc Ogorevc. Nadomestil ga je Lado Močivnik, ki je ostal predsednik Upravnega odbora tudi po organizacijskih spremembah. Društvo je član Zveze kulturnih društev Sevnica ter Zveze slovenskih godb in je naslednik in nosilec tradicije ter izročila v uvodu naštetih godbenih sestavov.

V 20 letih je imela sevniška godba zelo veliko vaj in javnih nastopov, saj redno

JUBILEJNI KONCERT

Senovo, 13. junija - Člani pihalnega orkestra Senovo pod vodstvom dirigenta Janeza Ceglarja so v domači dvorani Doma XIV. divizije pripravili jubilejni koncert ob 70-letnici delovanja. Pred številnim občinstvom, ki je slavljence nagrajeval z bučnimi aplavzi, so se senovski godbeniki, v novih oblekah, predstavili s priložnostnim programom.

NA KRATKO... NA KRATKO... NA KRATKO...

KONCERT MePZ SVIT

Zadnje majsko soboto so se pevci Mešanega pevskega zbora SVIT iz Krškega pod vodstvom zborovodkinje Mojce Jevšnik z letnim koncertom predstavili v cerkvi nekdanjega kostanjeviškega kloštra-Galeriji Božidarja Jakca v Kostanjevici na Krki. Izvajali so dela Palestrine, Gallusa, Marleya, Brahmsa in dela slovenskih sodobnih skladateljev ter priredbe slovenskih ljudskih pesmi. Gostja večera je bila Andreja Zakonjšek, sopranistka v mariborski operi, ki se je tokrat prvič predstavila posavskemu občinstvu.

PETANOVA RAZSTAVA SLIK IN RISB

V Galeriji Krško je bila otvoritev razstave slik in risb Leopolda Petana iz Koprivnice, ki jo je s kulturnim programom popestril njegov prijatelj Rudi Stopar iz Sevnice. Predmet Petanovega slikarstva je po besedah prof.dr. Mirka Juterška, ki je slikarja tudi predstavil, postala idilična, nekoliko stilizirana narava, predvsem drevo v vsej svoji skrivnostni rasti, mogočnosti in razpadanju. Slikar s podobo drevesa in njegovim življenjskim krogom sledi na svoj in vse bolj prepoznaven način zakonu neizbežnega spreminjanja.

SREČANJE ŠTIRIPERESNE DETELJICE

Pevski zbor KUD Brežice je v soorganizaciji z ZKD Brežice in pod pokroviteljstvom Občine Brežice pripravil 26. srečanje pevske štiriperesne deteljice, ki je potekalo v Viteški dvorani Posavskega muzeja. Nastopili so: MePZ Železna Kapla - Slovensko prosvetno društvo ZARJA, MePZ DPD Svoboda Stražišče pri Kranju, MPZ Vasilij Mirk Prosek-Kontovel in domači pevski zbori KUD Brežice pod vodstvom Elizabete in Dragutina Križanića.

LIKOVNA KOLONIJA ČATEŽ

V organizaciji podjetja Alufinal iz Krškega, ki letos slavi 10-letnico delovanja, je pri Lesovi zidanici na Čatežu potekala likovna kolonija, ki so se jo udeležili uveljavljeni slikarji iz Slovenije in zamejstva. Motive gričevnatega sveta so upodabljali Franc Slana, Vida Slivnikar, Zvest Apollonio, Klav-

dij Palčič, Tomo Vran, Rudi Skočir, Adel Se-youin in fotograf Mirko Bijuklič. Razstava del bo septembra na ogled v Posavskem muzeju Brežice, ob tej priložnosti pa bo izšel tudi katalog 1. likovne kolonije Čatež.

ROJSTVO ZAPISANO V VEČNOST

V galeriji Dolenjske banke v Brežicah je v organizaciji Posavskega muzeja Brežice na ogled razstava Rojstvo zapisano v večnost, ki je posvečena 100. jubileju slikarja Franja Stiplovska. Ob otvoritvi razstave je potekal koncert, ki so ga slikarjevemu spominu v čast izvedli gojenci Glasbene šole Brežice. Razstava bo odprta do 5. julija.

EX TEMPORE KRŠKO '98

Na slikarskem Ex tempore Krško '98, ki sta ga v maju organizirala Likovno društvo OKO in ZKD Krško, je sodelovalo 26 slikarjev na temo Krško in znamenitosti Krškega. Prvo nagrado v vrednosti 40.000 tolarjev, ki sta jo prispevali Krajevna skupnost Krško in podejtte Savaprojekt, je dobil slikar Zlatko Kraljič iz Velenja. Drugo nagrado v vrednosti 30.000 tolarjev je prejela slikarka Lea Dežman iz Jesenic, tretja nagrada v vrednosti 20.000 tolarjev pa je pripadla slikarju Imru Džumhurju iz Velenja. Nagrade so bile podeljene ob otvoritvi razstave slik v KD Krško, kulturni program pa so izvedli učenci krške glasbene šole.

EX TEMPORE BREŽICE '98

Na slikarskem Ex tempore Brežice '98 je sodelovalo 24 slikarjev, katerim sta bili prepuščeni tako likovna tehnika kot tema. Razpisano nagrado v višini 30.000 tolarjev, ki jo je prispevala kavarna Amarcord, je ob otvoritvi razstave prejela slikarka Nada Zidarič iz Maribora. Likovna dela bodo na ogled do konca avgusta.

VZGOJA ZA SMISEL ŽIVLJENJA

Dr. Zdenka Zalokar-Divjak je doktorica psiholoških znanosti in magistra socialne terapije, pri dr. Lukasovi v Muenchnu pa je specializirala logoterapijo. Že enajst let vodi in izvaja tabore, kjer mlade v naravnem okolju vzgaja v ljubezni do narave in sočloveka. Je avtorica dveh knjig, in sicer Vzgoja JE... NI znanost in Vzgoja je smisel

življenja, ki jo je avtorica predstavila v mali dvorani krškega kulturnega doma. Gre za ambicioznejše in zahtevnejše delo izpod peresa strokovnjaka, ki je svoja spoznanja preveril v življenju. Prof.dr. Janek Musek, ki je sodeloval na predstavitvi knjige, je prepričan, da bodo avtoričine misli v pouk in v spodbudo, za marsikoga pa tudi velika potrditev lastnih razmišljanj in izkušenj.

PREDDIPLOMSKI KONCERT

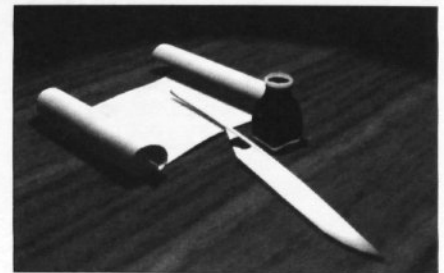
V sklopu prireditev ob občinskem prazniku sta se na prediplomskem koncertu predstavila Matjaž Zorko (kontrabas) in Robert Pirc (klarinet). Zorko je dijak četrtega letnika Srednje glasbene in baletne šole Ljubljana, Robert Pirc pa študent četrtega letnika Akademije za glasbo. Ob klavirski spremljavi prof. Tine Babuder in prof. Dijane Čizmok sta izvajala dela Bacha, Coplanda, Hoffmeistera, Poulenca, Ajuzajana in Widorja.

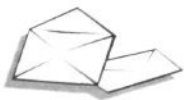
Dr. JANKO PRUNK V SEVNICI

Dr. Janko Prunk je pred kratkim izdal knjigo Kratka zgodovina Slovenije, v kateri v preprostem in strnjem načinu prikazuje celotno zgodovino Slovencev in Slovenije. Pred dnevi je avtor svojo noviteto predstavil v slavnostni dvorani sevnškega gradu, v kratkem kulturnem programu pa so nastopili učenci domače glasbene šole.

LEPOTA IZRAELA V BREŽICAH

Vas morda vleče v svet, ker se bliža čas dopustov? Bi šli v Izrael, deželo Judov, kibucov in hebrejske pisave ter stalnih nemirov? Že pred poletnimi počitnicami smo se lahko v sliki in besedi prepričali o lepotah nadzemnega in podzemnega sveta te dežele, ki nam jo je v Knjižnici Brežice predstavil Iztok Trček. Lepo, ni kaj.

mladi pišejo

MAJ, MAJ, MAJ!

Mesec maj je mesec ljubezni. Da je to res, se pozna tudi na nas. Veliko razmišljamo o tej temi, zato smo tudi odgovorili na vprašanje: Kako bi ji (mu) povedal(-a), da jo (ga) imam rad (-a). Pa preberite!

- Povabil bi jo na pijačo. Nato bi odšla k meni ali k njej. Bi že našel primeren trenutek, da bi ji povedal. (Branko)

- Kar nekaj časa bi trajalo, preden bi zjecljal. Potem bi me gotovo zadela prava bolezen - ljubezen. (Boštjan)

- Prijel bi jo za roko in odpeljal v skrit kotiček. Tam bi ji rekel, da mi je všeč in da mi veliko pomeni. (Luka)

- Nekaj časa bi ovinkarila. Potem bi strašansko težko spregovorila "tisto". Potem bi si globoko oddahnila. (Jožica)

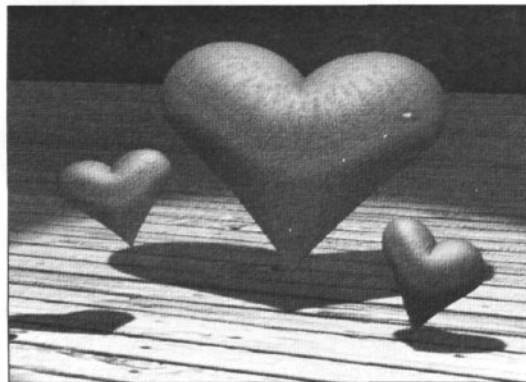
- Načrta ne bi imel nikoli pripravljenega, ker vem, da bi se mi v tem primeru vse stoodstotno izjalovilo. Peljal bi jo na kak miren kraj. Ne bi ovinkaril. "Direkt" bi ji povedal. (Gregi)

- Izkazovala bi mu svojo pozornost in če bi se zanimal zame, bi mu povedala, kaj čutim. (Mirjam)

MLADI DOPISNIKI

- Povabil bi jo na pijačo, kjer bi se pogovarjala, potem pa bi ji povedal. Tudi poljub ne bi manjkal. (Igor)

- Povedala bi mu nekje, kjer bi bila sama in bi bilo vse tiho in mirno. Bi že izbrala primeren trenutek. (Bojana)

- Takole bi ji izpovedal ljubezen: "Sladka si kot med, ljubim te kot majski cvet." (Jan)

- Sem preveč sramežljiva, da bi povedala prva. Počakala bi nanj. (Saša)

- Stopila bi k njemu in mu povedala, da mi je všeč. (Janja C.)

- Začela bi s pogovorom o športu. S tem bi si nabrala največ plusov. Če je za kaj, bi moral vedeti, kam "ciljam". Ukradla bi mu poljub in mu zašepetala na uho. (Mojca)

- Odpeljala bi se na igrišče. Počasi bi se ojunail in ji povedal resnico. (Boris)

- O tem še sploh nisem razmišljal. Verjetno bi jo nekaj časa opazoval, potem pa bi jo vprašal. (Damir)

- Povabila bi ga v kino. Tam bi mu povedala, da ga obožujem. (Janja M.)

Kronist 8, razredna skupnost
8.r.
OŠ Artiće

JOJ!

BRATEC JE V MOJI SOBI

KUHANJE

Tistega sobotnega jutra se je krokodilček odločil, da bo postal kuhar ali natančneje - slaščičar. Mamica in očka sta bila še po zadnjih nakupih v mestu, saj je dedek naslednji dan praznoval rojstni dan. V hladilniku je bila že lepo pripravljena sadna torta, ki jo je spekla mamica. Bila je obložena z jagodami, ananasom, celo s kokosom, mmm! Kot sem že povedala, se je tistega jutra mali bodoči kuhar pripravil, da bo kar takoj začel s svojo poklicno prakso. Nekaj časa sem ga opazovala, nato sem se nasmihala, zatem že smejala, potem pa me je zagrabil zelo neprijeten občutek. Poklicala sem mamico po mobitelu.

"Mami, mami!"

"Kaj se je zgodilo, ljubica?"

"Žiga meša nekakšne čudne sestavine. Čisto bo zamazal kuhinjo in..." sem hi-

tela, a mamica me je prekinila.

"Že spet tožariš?"

"Ne, res ne, hotela sem samo..."

"No, povej že enkrat, kaj počne?"

"Samo malo, da pogledam! Aha, sedajle meša jagodov sladoleđ s poprom..."

"Ha, ha, ha! No, kar pusti ga, da ustvarja."

"Ampak, mami!!"

"Ne, ljubica. Naj otrok ustvarja in si s tem razvija domišljijo!" se je še zasmejala in prekinila.

Nisem imela dobrega občutka, a bratec je za sabo vse lepo pospravil (z mojo pomočjo seveda) in na prvi pogled ni bilo nič sumljivega.

Tako. Naposled je prišel čas praznovanja. Dedek je že nestrpno čakal, da bomo razrezali torto. Nič hudega sluteca mamica je vsem gostom, najprej pa seveda ded-

piše Maruša, riše Miloš

ku, odrezala velik kos sadne torte. Dedek je dal košček z užitek v usta, a ga je bliskovito izpljunil! Takoj za njim tudi vsi drugi. Le očka se je trudil biti prijazen in se je samo spakoval. Mamica dotlej še ni poskusila torte, a se je zelo čudila in postalo jo je sram. Samo nekemu je bila torta zelo všeč.. Žigi, seveda!

Mamica pa se je sicer spomnila mojega svarila, a me je vseeno oštela: "Špela, le zakaj mi nisi povedala, da je Žiga spremenil nadev!"

Jaz pa sem se samo namuznila in odvrnila: "Nisem hotela uničiti otrokove domišljije. Sicer pa, mami, saj je otrok samo ustvarjal...!"

